

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Rady (UE) 2015/637 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylająca decyzję 95/553/WE** 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/638 z dnia 22 kwietnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj** 14
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/639 z dnia 23 kwietnia 2015 r. zmieniające załącznik III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania dwutlenku krzemu (E 551) w kopolimerze szczepionym alkoholu poliwinylowego i glikolu polietylenowego (E 1209) ⁽¹⁾** 16
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/640 z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie dodatkowych specyfikacji zgodności do lotu dla danego rodzaju operacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 965/2012** 18
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/641 z dnia 23 kwietnia 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 23

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/642 z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek EGF/2014/015 GR/Attica publishing activities z Grecji) 25
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/643 z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek EGF/2014/016 IE/Lufthansa Technik z Irlandii) 27
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/644 z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek EGF/2014/018 GR/Attica broadcasting z Grecji) 29
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/645 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiająca wykaz inspektorów Unii uprawnionych do przeprowadzania inspekcji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009 (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 2496) 31
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/646 z dnia 23 kwietnia 2015 r. na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 w sprawie kultur bakterii przeznaczonych do rozkładu stałych substancji organicznych i wprowadzanych do obrotu w tym celu ⁽¹⁾ 79

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2015/637

z dnia 20 kwietnia 2015 r.

w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylająca decyzję 95/553/WE

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 23,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obywatelstwo Unii jest podstawowym statusem obywateli państw członkowskich. Prawo obywateli Unii do korzystania na terytorium państwa trzeciego, w którym państwo członkowskie, którego są obywatelami, nie ma swojego przedstawicielstwa, z ochrony organów dyplomatycznych i konsularnych innego państwa członkowskiego, na takich samych warunkach jak obywatele tego państwa, jest jednym ze szczególnych praw przysługujących obywatelom Unii na mocy art. 20 ust. 2 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (2) Traktat lizboński wzmocnił status obywatelstwa Unii oraz związane z nim prawa. Artykuł 23 TFUE przewiduje zatem przyjęcie dyrektyw ustanawiających środki w zakresie współpracy i koordynacji niezbędne dla ułatwienia ochrony niereprezentowanych obywateli Unii.
- (3) Do wartości stanowiących fundament Unii należą solidarność, niedyskryminacja oraz poszanowanie praw człowieka; w swoich stosunkach z resztą świata Unia powinna stać na straży tych wartości oraz przyczynić się do ochrony swoich obywateli. Podstawowe prawo niereprezentowanych obywateli Unii do ochrony konsularnej na takich samych warunkach jak w przypadku obywateli danego państwa, zapisane w art. 46 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Karta), jest wyrazem europejskiej solidarności. Nadaje ono koncepcji obywatelstwa Unii zewnętrzny wymiar oraz umacnia tożsamość Unii w państwach trzecich.
- (4) Celem niniejszej dyrektywy jest ustanowienie środków w zakresie współpracy i koordynacji niezbędnych dla dalszego ułatwienia ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli Unii. Środki te powinny przyczynić się do zwiększenia pewności prawa, sprawniejszej współpracy oraz solidarności organów konsularnych.
- (5) Zgodnie z art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE i art. 23 TFUE państwa członkowskie powinny zapewnić ochronę konsularną niereprezentowanym obywatelom na takich samych warunkach jak swoim własnym obywatelom. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na kompetencje państw członkowskich w odniesieniu do określenia zakresu ochrony, która ma być zapewniona ich własnym obywatelom.
- (6) Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na stosunki konsularne między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, w szczególności na ich prawa i obowiązki wynikające ze zwyczajów i umów międzynarodowych, w szczególności z konwencji z dnia 24 kwietnia 1963 r. o stosunkach konsularnych (konwencji wiedeńskiej), stosowanych przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii. Zgodnie z art. 8 konwencji wiedeńskiej

⁽¹⁾ Opinia z dnia 25 października 2012 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

państwa członkowskie mogą zapewniać ochronę konsularną w imieniu innego państwa członkowskiego po dokonaniu odpowiedniego powiadomienia i o ile nie sprzeciwi się temu dane państwo trzecie. Mogą pojawić się problemy, w szczególności w odniesieniu do przypadków, które dotyczą obywateli będących również obywatelami państwa przyjmującego. Państwa członkowskie, przy wsparciu lokalnej współpracy konsularnej, powinny podejmować niezbędne środki w stosunku do państw trzecich, aby zapewnić umożliwienie ochrony konsularnej w każdym przypadku w imieniu innych państw członkowskich.

- (7) W przypadku potrzeby udzielenia ochrony niereprezentowanym obywatelom w państwach trzecich, niezbędna jest sprawna współpraca i koordynacja. Państwo członkowskie mające przedstawicielstwo w państwie trzecim i udzielające pomocy powinno ściśle współpracować z państwem członkowskim obywatelstwa. W przypadku niereprezentowanych obywateli lokalna współpraca konsularna może być wyjątkowo złożona, ponieważ wymaga współpracy z organami, które nie posiadają przedstawicielstwa na miejscu, w tym w stosownych przypadkach z właściwymi ambasadami lub konsulatami. Aby wypełnić tę lukę, spowodowaną brakiem ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego, z którego pochodzi obywatel, należy określić jasny i trwały zbiór zasad. Aby zapewnić skuteczną ochronę, należy także doprecyzować istniejące środki.
- (8) Obywateli Unii należy uznać za niereprezentowanych w danym państwie trzecim, jeśli ich państwo członkowskie obywatelstwa nie ma w nim ustanowionej swojej ambasady, swojego konsulatu lub konsula honorowego. Obywateli należy również uznać za niereprezentowanych, jeśli ustanowione w danym miejscu ambasada, konsulat lub konsul honorowy nie są w stanie z jakiegoś powodu zapewnić, w danym przypadku, ochrony, do otrzymania której dana osoba miałaby w innym przypadku prawo zgodnie z prawem krajowym lub praktyką krajową. Ambasady i konsulaty powinny informować się wzajemnie o wszelkich wyjątkowych okolicznościach, które mogą tymczasowo wpłynąć na ich zdolność do zapewniania ochrony konsularnej. Należy również uwzględnić dostępność i bliskość. Na przykład obywatela, który zwraca się o ochronę konsularną lub pomoc ambasady lub konsulatu innego państwa członkowskiego, nie można przekierowywać do ambasady, konsulatu lub konsula honorowego jego własnego państwa członkowskiego, którego jest obywatelem, gdy nie jest możliwe dla niego – z uwagi na warunki lokalne lub brak środków – bezpieczne dotarcie do tych placówek lub gdy one nie są w stanie dotrzeć do niego, aby umożliwić mu ochronę konsularną. Pojęcie braku reprezentacji należy interpretować z myślą o zapewnieniu skuteczności prawa niereprezentowanych obywateli do ochrony w sposób niedyskryminujący przez ambasadę lub konsulat innego państwa członkowskiego, z uwzględnieniem okoliczności danej sprawy. Obywateli mających obywatelstwo więcej niż jednego państwa członkowskiego należy uznać za niereprezentowanych, jeżeli żadne z państw członkowskich, których są obywatelami, nie ma przedstawicielstwa w danym państwie trzecim.
- (9) W celu zapewnienia skuteczności prawa zapisanego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE oraz prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego uznanego w art. 7 Karty, oraz z uwzględnieniem prawa krajowego i krajowej praktyki, państwo członkowskie udzielające pomocy może być zobowiązane do zapewnienia ochrony pochodzącym z państw trzecich członkom rodzin obywateli Unii, w zależności od okoliczności każdego przypadku. Niniejsza dyrektywa nie wyklucza, by podczas konsultacji, które należy przeprowadzić przed udzieleniem pomocy, państwo członkowskie udzielające pomocy oraz państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela, w stosownych przypadkach, uzgodniły możliwość rozszerzenia pomocy na pochodzących z państw trzecich członków rodziny niereprezentowanego obywatela Unii, któremu została udzielona pomoc, wykraczającej poza wymogi prawa państwa członkowskiego udzielającego pomocy lub poza to, co jest podyktowane jego praktyką – przy uwzględnieniu w jak największym stopniu postulatów państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela – o ile to, co zostało postanowione, nie jest mniej ambitne niż wymogi prawa Unii. Jednakże państwa członkowskie mogą nie być w stanie dostarczyć pewnych rodzajów ochrony konsularnej, takich jak np. wydanie tymczasowych dokumentów podróży pochodzącym z państw trzecich członkom rodziny obywateli. W przypadku pomocy dla nieletnich sprawą nadrzędną powinno być jak najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka zgodnie z art. 24 Karty oraz jak przewiduje Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r.
- (10) Niereprezentowani obywatele powinni mieć możliwość zwrócenia się o ochronę konsularną do ambasady lub konsulatu każdego państwa członkowskiego. Nie powinno to jednak uniemożliwiać państwom członkowskim dokonywania praktycznych ustaleń w celu dzielenia się odpowiedzialnością za zapewnianie ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom zgodnie z niniejszą dyrektywą. Takie ustalenia są korzystne dla obywateli, ponieważ umożliwiają lepszą gotowość do zapewnienia skutecznej ochrony. Państwa członkowskie, które otrzymują wniosek o ochronę, powinny ocenić, czy w danej konkretnej sprawie konieczne jest zapewnienie ochrony konsularnej, czy też sprawa ta może zostać przekazana ambasadzie lub konsulatowi, które zostały wyznaczone jako właściwe zgodnie z konkretnym ustaleniem. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) o każdym takim ustaleniu, a Unia i państwa członkowskie powinny ponadto podać je do wiadomości publicznej w celu zapewnienia przejrzystości niereprezentowanym obywatelom.
- (11) Niniejsza dyrektywa nie powinna uniemożliwiać państwu członkowskiemu, które nie ma przedstawicielstwa w państwie trzecim, dostarczania ochrony konsularnej swojemu obywatelowi, na przykład przez zapewnianie, w stosownych przypadkach, usług konsularnych *on-line*. Należy zapewnić państwu członkowskiemu obywatelstwa niereprezentowanego obywatela możliwość zwrócenia się do państwa członkowskiego, u którego obywatel zabiega o ochronę konsularną lub od którego otrzymuje taką ochronę, o przekazanie wniosku lub sprawy, aby samo mogło dostarczyć takiej ochrony. Takie przekazanie nie powinno skutkować pozbawieniem niereprezentowanego obywatela ochrony konsularnej.

- (12) Niezależnie od różnic w tradycjach państw członkowskich dotyczących kompetencji konsulów honorowych, zazwyczaj nie zapewniają oni tego samego wachlarza usług co ambasady lub konsulaty. Mając na uwadze, że konsulowie honorowi często pełnią swoją misję na zasadzie dobrowolności, należy pozostawić każdemu państwu członkowskiemu decyzję co do tego, czy niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do ich konsulów honorowych. Można by wprowadzić wymóg, zgodnie z którym konsulowie honorowi zapewniłoby ochronę konsularną niereprezentowanym obywatelom, w zależności od okoliczności każdej sprawy.
- (13) Wnioski o ochronę powinny być rozpatrywane, jeśli wnioskodawcy przedstawiają ważny paszport obywatela Unii lub ważny dowód tożsamości obywatela Unii. Niereprezentowani obywatele potrzebujący ochrony konsularnej mogą jednak nie dysponować dokumentami tożsamości. Podstawowy status obywatelstwa Unii przyznany jest bezpośrednio przez prawo Unii, a dokumenty tożsamości mają jedynie charakter deklaratoryjny. Jeżeli wnioskodawcy nie są w stanie przedłożyć ważnych dokumentów tożsamości, powinni mieć zatem możliwość dowiedzenia swojej tożsamości wszelkimi innymi środkami. W razie konieczności tożsamość danej osoby mogłaby zostać zweryfikowana w drodze konsultacji z organami państwa członkowskiego, za którego obywatela podaje się wnioskodawca. Jeżeli chodzi o członków rodziny z państw trzecich towarzyszących wnioskodawcy, organy państwa członkowskiego obywatelstwa wnioskodawcy powinny również być w stanie pomóc państwu udzielającemu pomocy w zweryfikowaniu tożsamości i istnienia stosunków rodzinnych z wnioskodawcą.
- (14) Aby ustalić, jakie środki w zakresie koordynacji i współpracy są niezbędne, należy określić zakres ochrony konsularnej na mocy niniejszej dyrektywy. Ochrona konsularna niereprezentowanych obywateli powinna obejmować pomoc w szeregu typowych sytuacji, w których państwa członkowskie zapewniają ochronę konsularną swoim własnym obywatelom w zależności od okoliczności każdego przypadku, takich jak areszt lub zatrzymanie, poważny wypadek lub ciężka choroba i śmierć, a także udzielanie pomocy i repatriacja osób znajdujących się w ciężkim położeniu lub wydawanie dokumentów tymczasowych. Ponieważ zakres potrzebnej ochrony zawsze zależy od faktycznej sytuacji, ochrona konsularna nie powinna ograniczać się do przypadków wyszczególnionych w niniejszej dyrektywie.
- (15) W stosownych przypadkach należy należycie uwzględnić życzenia danego obywatela, w tym odnośnie do tego, czy należy poinformować członków rodziny lub inne osoby bliskie, a jeżeli tak, to kogo. Podobnie w przypadku śmierci należy odpowiednio uwzględnić życzenia osoby bliskiej dotyczące planowanych uzgodnień w odniesieniu do zwłok zmarłego obywatela. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinno być odpowiedzialne za te kontakty.
- (16) Organy państw członkowskich powinny współpracować i koordynować swoje działania między sobą oraz z Unią, w szczególności z Komisją i ESDZ, w duchu wzajemnego szacunku i solidarności. Aby zapewnić szybką i sprawną współpracę, państwa członkowskie powinny dostarczać i na bieżąco aktualizować informacje na temat odnośnych punktów kontaktowych w państwach członkowskich za pośrednictwem zabezpieczonej strony internetowej ESDZ (Consular OnLine).
- (17) Unia jest reprezentowana w państwach trzecich przez swoje delegatury, które, w ścisłej współpracy z misjami dyplomatycznymi i konsularnymi państw członkowskich, przyczyniają się do realizacji prawa obywateli Unii do ochrony konsularnej, jak określono w art. 35 Traktatu o Unii Europejskiej. W niniejszej dyrektywie w pełni należy uznać oraz wzmocnić wkład już wnoszony przez ESDZ oraz delegatury Unii, w szczególności w sytuacjach kryzysowych, zgodnie z decyzją Rady 2010/427/UE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 10.
- (18) Jeżeli chodzi o lokalną współpracę, należy wyjaśnić podział kompetencji i odnośnych ról wszystkich odpowiednich podmiotów zaangażowanych, tak aby zapewnić, by niereprezentowani obywatele otrzymali pomoc, do której są uprawnieni zgodnie z zasadą niedyskryminacji. W ramach lokalnej współpracy konsularnej niereprezentowani obywatele powinni być traktowani z należytą uwagą, na przykład przez gromadzenie i regularne aktualizowanie informacji na temat odnośnych punktów kontaktowych i dzielenie się nimi z lokalnymi ambasadami i konsulatami państw członkowskich i z delegaturami Unii.
- (19) Spotkania w sprawie lokalnej współpracy konsularnej, organizowane w ścisłej współpracy z delegaturą Unii, powinny obejmować regularną wymianę informacji na temat zagadnień, które dotyczą niereprezentowanych obywateli, takich jak bezpieczeństwo obywateli, warunki panujące w więzieniach, zgłoszenie konsularne i dostęp do służb konsularnych oraz współpraca w sytuacjach kryzysowych. Podczas tych spotkań reprezentowane państwa członkowskie powinny, w razie konieczności, uzgodnić praktyczne ustalenia w celu zapewnienia, by niereprezentowani obywatele byli skutecznie chronieni. Takie uzgodnienie może na przykład nie być konieczne, jeśli liczba niereprezentowanych obywateli jest niewielka.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

- (20) Niezbędny jest jasny podział obowiązków między reprezentowanymi i niereprezentowanymi państwami członkowskimi oraz delegaturą Unii, aby zapewnić adekwatną gotowość na sytuacje kryzysowe i adekwatne zarządzanie kryzysowe. Plany awaryjne na wypadek zagrożenia sytuacją kryzysową powinny zatem być skoordynowane i w pełni uwzględniać niereprezentowanych obywateli. W tym celu, w ramach lokalnej gotowości do reagowania w sytuacjach kryzysowych, państwa członkowskie, które nie mają w danym miejscu ustanowionej ambasady lub konsulatu, powinny zapewnić wszelkie dostępne i istotne informacje dotyczące swoich obywateli na danym terytorium. Takie informacje powinny być w stosownych przypadkach aktualizowane w przypadku sytuacji kryzysowej. Właściwe ambasady i konsulaty oraz delegatury Unii powinny być informowane o ustaleniach dotyczących gotowości na sytuacje kryzysowe i w stosownych przypadkach w nich uczestniczyć. Informacje dotyczące tych ustaleń powinny być udostępniane niereprezentowanym obywatelom. W przypadku sytuacji kryzysowej państwo wiodące lub państwo (państwa) członkowskie koordynujące pomoc powinno(-y) koordynować wsparcie udzielone niereprezentowanym obywatelom oraz wykorzystanie dostępnych możliwości ewakuacji na podstawie uzgodnionych planów i lokalnego rozwoju wypadków, w sposób niedyskryminujący.
- (21) Należy zwiększyć współpracę pomiędzy personelem konsularnym oraz innymi ekspertami do spraw reagowania kryzysowego, zwłaszcza poprzez ich uczestnictwo w multidyscyplinarnych zespołach reagowania kryzysowego, działających na przykład w ramach struktur reagowania w sytuacjach kryzysowych i koordynacji operacyjnej oraz zarządzania kryzysowego będących w gestii ESDZ oraz w ramach unijnego mechanizmu ochrony ludności ⁽¹⁾.
- (22) O wsparcie w ramach unijnego mechanizmu ochrony ludności można się zwrócić, jeżeli jest to potrzebne dla ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli. O wsparcie takie może zwrócić się na przykład państwo wiodące lub państwo (państwa) członkowskie koordynujące pomoc.
- (23) Pojęcie „państwo wiodące” stosowane w niniejszej dyrektywie odnosi się do jednego lub więcej państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim, odpowiedzialne za koordynowanie pomocy niereprezentowanym obywatelom w sytuacji kryzysowej i kierowanie nią. Koncepcję państwa wiodącego, ustanowioną w odpowiednich wytycznych unijnych ⁽²⁾, można w tym kontekście dalej rozwinąć, pod warunkiem że będzie to zgodne z prawem Unii, w szczególności z niniejszą dyrektywą.
- (24) Gdy państwo członkowskie jest poinformowane o wniosku o ochronę konsularną osoby, która podaje się za niereprezentowanego obywatela, lub gdy otrzyma od niej taki wniosek, powinno ono, poza wyjątkowo nagłymi sytuacjami, zawsze bezzwłocznie skontaktować się z państwem członkowskim obywatelstwa danego obywatela i dostarczyć temu państwu wszelkie istotne informacje przed udzieleniem jakiegokolwiek pomocy. Państwo członkowskie obywatelstwa powinno bezzwłocznie dostarczyć wszelkie informacje, które są istotne dla danej sprawy. Konsultacja ta powinna umożliwić państwu członkowskiemu obywatelstwa zwrócenie się o przekazanie wniosku lub sprawy, aby samo mogło dostarczyć ochronę konsularną. Konsultacja ta powinna również umożliwić zainteresowanym państwom członkowskim wymianę istotnych informacji, na przykład w celu zapewnienia, by niereprezentowany obywatel nie wykorzystywał niewłaściwie swojego prawa do ochrony konsularnej na mocy art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE. Obywatele Unii nie mogą powoływać się na niniejszą dyrektywę w przypadku nadużycia.
- (25) Wzajemna solidarność i współpraca dotyczą również spraw finansowych. Te państwa członkowskie, które zapewniają ochronę konsularną w formie pomocy finansowej dla swoich własnych obywateli, czynią tak w ostateczności i jedynie w wyjątkowych przypadkach, gdy obywatele nie mogą uzyskać środków finansowych w inny sposób, na przykład dzięki przekazom pieniężnym od członków rodziny, przyjaciół lub pracodawców. Niereprezentowanym obywatelom należy przyznać pomoc finansową na takich samych warunkach, jak obywatelom państwa członkowskiego udzielającego pomocy. Na niereprezentowanym obywatelu powinien spoczywać wymóg podpisania zobowiązania do zwrotu poniesionych kosztów swojemu państwu członkowskiemu obywatelstwa, pod warunkiem że na obywatelach państwa członkowskiego udzielającego pomocy w takiej samej sytuacji spoczywał by wymóg zwrotu tych kosztów swojemu własnemu państwu członkowskiemu. Państwo członkowskie obywatelstwa może wtedy wymagać od niereprezentowanego obywatela zwrotu tych kosztów, w tym każdej mającej zastosowanie opłaty konsularnej.
- (26) Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić podział obciążeń finansowych oraz dokonywanie zwrotów poniesionych kosztów. Gdy ochrona konsularna przyznana niereprezentowanemu obywatelowi obejmuje podpisanie zobowiązania do zwrotu kosztów, państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinno zwrócić państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy poniesione koszty. To państwo członkowskie udzielające pomocy powinno decydować, czy ubiegać się o zwrot poniesionych kosztów. Państwo członkowskie udzielające pomocy i państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinny mieć możliwość uzgodnienia szczegółowych warunków zwrotu, który nastąpi w określonym terminie.
- (27) Ochrona konsularna przyznana niereprezentowanemu obywatelowi w przypadku aresztowania lub zatrzymania może obejmować nadzwyczaj wysokie koszty podróży, koszty zakwaterowania lub koszty tłumaczenia pisemnego dla organów dyplomatycznych i konsularnych państwa członkowskiego udzielającego pomocy, w zależności od okoliczności każdego przypadku. O takich możliwych kosztach należy powiadomić państwo

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924).

⁽²⁾ Wytyczne Unii Europejskiej dotyczące wdrażania koncepcji państwa wiodącego w kwestiach konsularnych (Dz.U. C 317 z 12.12.2008, s. 6).

członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela podczas konsultacji, które zostają przeprowadzone przed udzieleniem pomocy. Państwo członkowskie udzielające pomocy powinno mieć możliwość ubiegania się u państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela o zwrot takich nadzwyczaj wysokich kosztów. Państwo członkowskie obywatelstwa powinno zwrócić państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy poniesione koszty. Państwo członkowskie udzielające pomocy i państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinny mieć możliwość uzgodnienia szczegółowych warunków zwrotu, który nastąpi w określonym terminie. Zgodnie z zasadą niedyskryminacji państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela nie może prosić swoich obywateli o zwrot takich kosztów, których spłaty nie wymagałoby od swoich obywateli państwo członkowskie udzielające pomocy.

- (28) Należy uprościć procedury finansowe w odniesieniu do sytuacji kryzysowych. Uwzględniając specyfikę takich sytuacji, taką jak potrzeba szybkiego reagowania w sprawach dotyczących znacznej liczby obywateli, zobowiązanie do spłaty nie powinno być konieczne do tego, by państwo udzielające pomocy mogło się ubiegać o zwrot kosztów od państwa członkowskiego (państw członkowskich) obywatelstwa niereprezentowanego obywatela i by otrzymało taki zwrot. Państwa członkowskie obywatelstwa niereprezentowanych obywateli powinny zwrócić poniesione koszty państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy. To państwo (państwa) członkowskie udzielające pomocy powinno (powinny) decydować, czy ubiegać się o zwrot poniesionych kosztów i w jakiej formie. Państwo członkowskie udzielające pomocy i państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinny mieć możliwość uzgodnienia szczegółowych warunków zwrotu, który nastąpi w określonym terminie. W przypadku sytuacji kryzysowej mającej lub mogącej mieć negatywne konsekwencje dla znacznej liczby obywateli Unii oraz na wniosek państwa członkowskiego udzielającego pomocy państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela powinno zwrócić koszty w odpowiedniej proporcji poprzez podzielenie poniesionych kosztów przez liczbę obywateli, którym udzielono pomocy.
- (29) Niniejsza dyrektywa powinna zostać poddana przeglądowi trzy lata po terminie jej transpozycji. Należy ocenić w szczególności ewentualną potrzebę weryfikacji procedur finansowych w celu zapewnienia odpowiedniego podziału obciążenia w świetle informacji, w tym odnośnych statystyk i przypadków, które państwa członkowskie mają przedstawić na temat wdrożenia i praktycznego stosowania dyrektywy. Komisja powinna przygotować sprawozdanie oraz rozważyć potrzebę wszelkich dodatkowych środków, w tym, w stosownych przypadkach, proponując zmianę niniejszej dyrektywy z myślą o ułatwieniu korzystania przez obywateli Unii z praw do ochrony konsularnej.
- (30) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ reguluje przetwarzanie danych osobowych przez państwa członkowskie w kontekście niniejszej dyrektywy.
- (31) Niniejsza dyrektywa nie powinna stanowić przeszkody w stosowaniu bardziej korzystnych przepisów krajowych, o ile są one z nią zgodne.
- (32) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających z dnia 28 września 2011 r. ⁽²⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do dołączania, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji dokumentu lub dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów służących transpozycji. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (33) Niniejsza dyrektywa ma na celu wspieranie ochrony konsularnej uznanej w Karcie. Niniejsza dyrektywa respektuje prawa podstawowe i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie, a zwłaszcza z zasadą niedyskryminacji, z prawem do życia i integralności osobistej, z prawem do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, z prawami dziecka, prawem do obrony i z prawem do sprawiedliwego procesu sądowego. Niniejsza dyrektywa powinna być wykonywana zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (34) Zgodnie z zakazem dyskryminacji zawartym w Karcie państwa członkowskie powinny wdrażać niniejszą dyrektywę, nie dyskryminując pod żadnym względem jej beneficjentów, w tym ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną,
- (35) Decyzję 95/553/WE przedstawicieli rządów państw członkowskich spotykających się w ramach Rady ⁽³⁾ należy uchylić,

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Decyzja 95/553/WE przedstawicieli rządów państw członkowskich spotykających się w ramach Rady z dnia 19 grudnia 1995 r. dotycząca ochrony obywateli Unii Europejskiej przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne (Dz.U. L 314 z 28.12.1995, s. 73).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia środki w zakresie koordynacji i współpracy niezbędne do ułatwienia wykonywania prawa obywateli Unii, określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE, do korzystania na terytorium państwa trzeciego, w którym państwo członkowskie, którego są obywatelami, nie ma swojego przedstawicielstwa, z ochrony organów dyplomatycznych i konsularnych każdego z pozostałych państw członkowskich, na takich samych warunkach jak obywatele tego państwa członkowskiego, uwzględniając również rolę delegatur Unii w przyczynianiu się do realizacji tego prawa.
2. Niniejsza dyrektywa nie dotyczy stosunków konsularnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

Artykuł 2

Zasada ogólna

1. Ambasady lub konsulaty państw członkowskich zapewniają ochronę konsularną niereprezentowanym obywatelom, na takich samych warunkach jak własnym obywatelom.
2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do ochrony konsularnej zapewnianej przez konsulów honorowych zgodnie z art. 23 TFUE. Państwa członkowskie zapewniają, by niereprezentowani obywatele byli należycie informowani o takich decyzjach i o zakresie, w jakim konsulowie honorowi mają kompetencje do zapewniania ochrony w danym przypadku.

Artykuł 3

Ochrona konsularna ze strony państwa członkowskiego obywatelstwa

Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela może zwrócić się do państwa członkowskiego, u którego dany niereprezentowany obywatel zabiega o ochronę konsularną lub od którego otrzymuje taką ochronę, o przekazanie wniosku lub sprawy niereprezentowanego obywatela jego własnemu państwu członkowskiemu obywatelstwa, aby zapewnić temu państwu członkowskiemu obywatelstwa zapewnienie ochrony konsularnej zgodnie ze swoim krajowym prawem lub krajową praktyką. Państwo członkowskie otrzymujące taką prośbę zrzeka się przedmiotowej sprawy, gdy tylko państwo członkowskie obywatelstwa potwierdzi, że zapewnia ochronę konsularną niereprezentowanemu obywatelowi.

Artykuł 4

Niereprezentowani obywatele w państwach trzecich

Do celów niniejszej dyrektywy „niereprezentowany obywatel” oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego, który nie jest reprezentowany w państwie trzecim, jak określono w art. 6.

Artykuł 5

Członkowie rodzin niereprezentowanych obywateli w państwach trzecich

Członkom rodzin niebędącym obywatelami Unii towarzyszącym niereprezentowanym obywatelom w państwie trzecim zapewnia się ochronę konsularną w takim samym stopniu i na takich samych warunkach, na jakich byłaby ona zapewniona członkom rodzin obywateli państwa członkowskiego udzielającego pomocy, którzy to członkowie nie są obywatelami Unii, zgodnie z prawem lub praktyką tego państwa członkowskiego.

Artykuł 6

Brak reprezentacji

Do celów niniejszej dyrektywy państwo członkowskie nie jest reprezentowane w państwie trzecim, jeśli nie ma w nim swojej ambasady ani konsulatu ustanowionych tam na stałe lub jeśli nie ma tam ambasady, konsulatu lub konsula honorowego, którzy mogą faktycznie udzielić ochrony konsularnej w danym przypadku.

Artykuł 7

Dostęp do ochrony konsularnej oraz inne ustalenia

1. Niereprezentowani obywatele są uprawnieni do zwracania się o ochronę konsularną ze strony ambasady lub konsulatu każdego państwa członkowskiego.
2. Bez uszczerbku dla art. 2 państwo członkowskie może reprezentować inne państwo członkowskie na stałe, a ambasady lub konsulaty państw członkowskich mogą, w każdym przypadku gdy uznane to zostanie za konieczne, zawierać praktyczne ustalenia dotyczące dzielenia się odpowiedzialnością za zapewnienie ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) o takich ustaleniach, a Unia i państwa członkowskie podają je do wiadomości publicznej w celu zapewnienia przejrzystości niereprezentowanym obywatelom.
3. W przypadkach gdy zawarto praktyczne ustalenie przewidziane w ust. 2, ambasada lub konsulat, do których niereprezentowany obywatel zwraca się o ochronę konsularną i które nie są wyznaczone jako właściwe zgodnie z obowiązującym konkretnym ustaleniem, zapewnia, by wniosek tego obywatela został przekierowywany do stosownej ambasady lub konsulatu, chyba że w ten sposób byłaby zagrożona ochrona konsularna, w szczególności jeżeli pilny charakter sprawy wymaga natychmiastowego działania ze strony ambasady lub konsulatu otrzymującego prośbę.

Artykuł 8

Identyfikacja

1. Wnioskodawcy poszukujący ochrony konsularnej dowodzą, że są obywatelami Unii, poprzez okazanie ich paszportów lub dowodów tożsamości.
2. Jeżeli obywatel Unii nie jest w stanie okazać ważnego paszportu lub dowodu tożsamości, obywatelstwa można dowieść wszelkimi innymi środkami, w razie konieczności również poprzez weryfikację z organami dyplomatycznymi lub konsularnymi państwa członkowskiego, na którego obywatelstwo powołuje się wnioskodawca.
3. Jeżeli chodzi o członków rodziny, o których mowa w art. 5, tożsamości i istnienia stosunków rodzinnych można dowieść wszelkimi środkami, w tym poprzez weryfikację przez państwo członkowskie udzielające pomocy z organami dyplomatycznymi lub konsularnymi państwa członkowskiego obywatelstwa obywatela, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 9

Rodzaje pomocy

Ochrona konsularna, o której mowa w art. 2, może obejmować, między innymi, pomoc w następujących sytuacjach:

- a) aresztowanie lub zatrzymanie;
- b) padnięcie ofiarą przestępstwa;
- c) poważny wypadek lub ciężka choroba;
- d) śmierć;
- e) udzielenie pomocy i repatriacja w sytuacji nadzwyczajnej;
- f) potrzeba wydania tymczasowych dokumentów podróży określonych w decyzji 96/409/WPZiB ⁽¹⁾.

ROZDZIAŁ 2

ŚRODKI W ZAKRESIE KOORDYNACJI I WSPÓŁPRACY

Artykuł 10

Zasady ogólne

1. Organy dyplomatyczne i konsularne państw członkowskich ściśle współpracują i koordynują działania pomiędzy sobą oraz z Unią w celu zapewnienia ochrony niereprezentowanych obywateli zgodnie z art. 2.

⁽¹⁾ Decyzja 96/409/WPZiB przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie ustanowienia tymczasowego dokumentu podróży (Dz.U. L 168 z 6.7.1996, s. 4).

2. Gdy państwo członkowskie otrzymuje wniosek o ochronę konsularną od osoby, która podaje się za niereprezentowanego obywatela, lub zostaje poinformowane o konkretnej sytuacji nadzwyczajnej niereprezentowanego obywatela, takiej jak sytuacje wymienione w art. 9, bezzwłocznie konsultuje się z ministerstwem spraw zagranicznych państwa członkowskiego, za którego obywatela podaje się dana osoba lub, w stosownych przypadkach, z właściwą ambasadą lub właściwym konsulatem tego państwa członkowskiego, i udostępnia mu wszelkie istotne informacje, w tym dotyczące tożsamości danej osoby, możliwych kosztów ochrony konsularnej oraz dotyczące wszelkich członków rodzin, którzy mogą potrzebować zapewnienia ochrony konsularnej. Poza wyjątkowo nagłymi sytuacjami konsultacje te odbywają się przed udzieleniem pomocy. Państwo członkowskie udzielające pomocy ułatwia również wymianę informacji między danym obywatelem a władzami państwa członkowskiego obywatelstwa danego obywatela.
3. Na żądanie państwo członkowskie obywatelstwa danego obywatela dostarcza ministerstwu spraw zagranicznych lub właściwej ambasadzie lub właściwemu konsulatu państwa członkowskiego udzielającego pomocy wszelkie istotne informacje dotyczące danej sprawy. Jest ono również odpowiedzialne za wszelkie niezbędne kontakty z członkami rodziny lub z innymi odpowiednimi osobami lub władzami.
4. Państwa członkowskie powiadamiają ESDZ poprzez jej zabezpieczoną stronę internetową o odnośnych punktach kontaktowych w ministerstwach spraw zagranicznych.

Artykuł 11

Rola delegatur Unii

Delegatury Unii ściśle współpracują i koordynują działania z ambasadami i konsulatami państw członkowskich, aby wnieść wkład we współpracę i koordynację lokalną oraz w sytuacjach kryzysowych, w szczególności przez zapewnienie dostępnego wsparcia logistycznego, w tym pomieszczeń biurowych i udogodnień organizacyjnych, takich jak tymczasowe zakwaterowanie dla pracowników konsularnych i zespołów interwencyjnych. Delegatury Unii i siedziba ESDZ ułatwiają również wymianę informacji pomiędzy ambasadami i konsulatami państw członkowskich oraz, w odpowiednich przypadkach, z lokalnymi władzami. Delegatury Unii udostępniają również ogólne informacje na temat pomocy, do której mogliby być upoważnieni niereprezentowani obywatele, w szczególności na temat uzgodnionych praktycznych ustaleń, jeśli ma to zastosowanie.

Artykuł 12

Współpraca lokalna

Spotkania w sprawie współpracy lokalnej obejmują regularną wymianę informacji na temat zagadnień, które dotyczą niereprezentowanych obywateli. Podczas tych spotkań państwa członkowskie uzgadniają w razie konieczności praktyczne ustalenia, o których mowa w art. 7, w celu zapewnienia, by niereprezentowani obywatele byli skutecznie chronieni w danym państwie trzecim. O ile państwa członkowskie nie uzgodnią inaczej, przewodniczącym jest przedstawiciel państwa członkowskiego, w ścisłej współpracy z delegaturą Unii.

Artykuł 13

Gotowość na sytuacje kryzysowe i współpraca w sytuacjach kryzysowych

1. Lokalne plany awaryjne biorą pod uwagę niereprezentowanych obywateli. Państwa członkowskie reprezentowane w państwie trzecim koordynują plany awaryjne, między sobą oraz z delegaturą Unii, aby zapewnić, by niereprezentowanym obywatelom gwarantowana była pełna pomoc w wypadku sytuacji kryzysowej. Właściwe ambasady lub konsulaty powinny być adekwatnie informowane o ustaleniach dotyczących gotowości na sytuacje kryzysowe i w stosownych przypadkach w nich uczestniczyć.
2. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej Unia i państwa członkowskie ściśle współpracują w celu zapewnienia sprawnej pomocy niereprezentowanym obywatelom. W miarę możliwości przekazują sobie terminowo informacje o dostępnych możliwościach ewakuacji. Na swój wniosek państwa członkowskie mogą uzyskać wsparcie istniejących zespołów interwencyjnych na szczeblu unijnym, w tym ekspertów konsularnych, w szczególności z niereprezentowanych państw członkowskich.
3. Państwo wiodące lub państwo (państwa) członkowskie koordynujące pomoc odpowiada za koordynowanie wszelkiego wsparcia udzielanego niereprezentowanym obywatelom, przy wsparciu pozostałych zainteresowanych państw członkowskich, delegatury Unii oraz siedziby głównej ESDZ. Państwa członkowskie przekazują państwu wiodącemu lub państwu członkowskiemu (państwu członkowskiemu) koordynującemu (koordynującym) pomoc wszelkie istotne informacje dotyczące swoich niereprezentowanych obywateli znajdujących się w sytuacji kryzysowej.

4. Państwo wiodące lub państwo (państwa) członkowskie koordynujące pomoc dla niereprezentowanych obywateli mogą starać się, w odpowiednich przypadkach, o wsparcie w ramach takich instrumentów jak struktury zarządzania kryzysowego ESDZ i unijny mechanizm ochrony ludności.

ROZDZIAŁ 3

PROCEDURY FINANSOWE

Artykuł 14

Zasady ogólne

1. Niereprezentowani obywatele zobowiązują się do spłacenia ich państwu członkowskiemu obywatelstwa kosztów ochrony konsularnej, na takich samych warunkach jak obywatele państwa członkowskiego udzielającego pomocy, korzystając ze standardowego formularza określonego w załączniku I. Od niereprezentowanych obywateli wymaga się zobowiązania do spłacenia jedynie kosztów, które musiałyby zostać poniesione przez obywateli państwa członkowskiego udzielającego pomocy na takich samych warunkach.
2. Państwo członkowskie udzielające pomocy może poprosić państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela o zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, korzystając ze standardowego formularza określonego w załączniku II. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela zwraca te koszty w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym 12 miesięcy. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego może poprosić niereprezentowanego obywatela o zwrot takich kosztów.
3. Jeżeli ochrona konsularna zapewniona niereprezentowanemu obywatelowi w przypadku aresztu lub zatrzymania obejmuje nadzwyczaj wysokie ale istotne i uzasadnione koszty związane z podróżą, zakwaterowaniem lub tłumaczeniem pisemnym dla organów dyplomatycznych lub konsularnych, państwo członkowskie udzielające pomocy może poprosić o zwrot takich kosztów państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela, które to państwo zwraca te koszty w rozsądnym terminie, nieprzekraczającym 12 miesięcy.

Artykuł 15

Procedura uproszczona w sytuacjach kryzysowych

1. W sytuacjach kryzysowych państwo członkowskie udzielające pomocy kieruje wszelkie wnioski o zwrot kosztów wszelkiego wsparcia udzielonego niereprezentowanemu obywatelowi do ministerstwa spraw zagranicznych państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela. Państwo członkowskie udzielające pomocy może ubiegać się o taki zwrot, nawet jeśli niereprezentowany obywatel nie podpisał zobowiązania do spłaty na mocy art. 14 ust. 1. Nie wyklucza to dochodzenia przez państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela zwrotu od niereprezentowanego obywatela na podstawie przepisów krajowych.
2. Państwo członkowskie udzielające pomocy może poprosić państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela o zwrot takich kosztów w odpowiedniej proporcji poprzez podzielenie pełnej wartości rzeczywiście poniesionych kosztów przez liczbę obywateli, którym udzielono pomocy.
3. W przypadku gdy państwo członkowskie udzielające pomocy uzyskało pomoc finansową z unijnego mechanizmu ochrony ludności, wysokość wkładu ze strony państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela ustala się po odliczeniu kwoty wkładu Unii.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 16

Korzystniejsze traktowanie

Państwa członkowskie mogą wprowadzić lub utrzymać bardziej korzystne przepisy niż przepisy niniejszej dyrektywy, o ile są one z nią zgodne.

Artykuł 17

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 maja 2018 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 18

Uchylenie

Decyzja 95/553/WE traci moc ze skutkiem od dnia 1 maja 2018 r.

Artykuł 19

Sprawozdanie, ocena i przegląd

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie istotne informacje dotyczące wdrażania i stosowania niniejszej dyrektywy. Na podstawie przekazanych informacji Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrażania i stosowania niniejszej dyrektywy do dnia 1 maja 2021 r.

2. W sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, Komisja ocenia sposób funkcjonowania niniejszej dyrektywy oraz rozważa potrzebę wprowadzenia dodatkowych środków, w tym, w stosownych przypadkach, zmian mających na celu dostosowanie niniejszej dyrektywy z myślą o dalszym ułatwieniu korzystania z prawa obywateli Unii do ochrony konsularnej

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 21

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 20 kwietnia 2015 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

A. Jednolity wzór dla zobowiązania do spłaty kosztów ochrony konsularnej w przypadku pomocy finansowej

ZOBOWIĄZANIE DO SPŁATY KOSZTÓW OCHRONY KONSULARNEJ
(POMOC FINANSOWA) (art. 14 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/637)

Ja, (Pan/Pani) (imię i nazwisko drukowanymi literami)

.....
posiadacz paszportu nr wystawionego w
niniejszym potwierdzam otrzymanie od Ambasady/Konsulatu

..... w

kwoty

jako pożyczki na cele

..... (wliczając wszelkie mające zastosowanie opłaty)

oraz obiecuję i zobowiązuję się spłacić na żądanie Ministerstwu Spraw Zagranicznych/Rządowi [państwo członkowskie
obywatelstwa]zgodnie z obowiązującym w tym państwie członkowskim prawem równowartość tej sumy lub równoważność
wszystkich kwot zapłaconych w moim imieniu lub mi pożyczonych, w tym koszty poniesione przez członka (członków)
mojej towarzyszącej mi rodziny w (waluta)

po kursie wymiany obowiązującym w dniu udzielenia pożyczki lub opłacenia kosztów.

Mój adres (*) (drukowanymi literami) (państwo)

.....

.....

.....

DATA PODPIS

(*) W razie braku stałego adresu należy podać adres kontaktowy.

B. Jednolity wzór dla zobowiązania do spłaty kosztów ochrony konsularnej w przypadku repatriacji

ZOBOWIĄZANIE DO SPŁATY KOSZTÓW OCHRONY KONSULARNEJ
(REPATRIACJA) – (art. 14 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/637)

Ja, (Pan/Pani) (imię i nazwisko drukowanymi literami)

.....

urodzony(-a) w miasto w (państwo)

dnia (data)

posiadacz paszportu nr wystawionego w

dnia (data) i dowodu osobistego nr

oraz nr w systemie zabezpieczenia społecznego właściwego organu (w stosownych przypadkach/odpowiednich
przypadkach)

niniejszym zobowiązuję się spłacić na żądanie Rządowi

.....
zgodnie z obowiązującym w tym państwie członkowskim prawem równowartość wszystkich kwot zapłaconych w moim
imieniu lub pożyczonych mi przez urzędnika konsularnego

Rządu w

na potrzeby lub w związku z repatriacją do

mnie samego i towarzyszących mi członków mojej rodziny, oraz zapłacić wszelkie należne opłaty konsularne odnoszące
się do repatriacji.

Opłaty te to:

(i) (*) Opłaty za bilety

Koszty utrzymania

Koszty różne

POMNIEJSZONE o mój udział własny

OPŁATY KONSULARNE:

Opłata repatriacyjna

Opłata za nadzór

Opłaty paszportowe/pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

(... godzin po ... za godzinę ...)

(ii) (*) Wszystkie kwoty zapłacone w moim imieniu do celów lub w związku z repatriacją moją i towarzyszącymi mi członków mojej rodziny, których wysokości nie można ustalić w chwili podpisywania przeze mnie tego zobowiązania do spłaty.

Mój adres (**) (drukowanymi literami) (państwo)

.....

.....

DATA PODPIS

(*) Niepotrzebne skreślić: każde skreślenie powinno być parafowane na marginesie przez urzędnika konsularnego i wnioskodawcę.

(**) W razie braku stałego adresu należy podać adres kontaktowy.

ZAŁĄCZNIK II

Formularz wniosku o zwrot kosztów

WNIOSEK O ZWROT KOSZTÓW (art. 14 ust. 2 i 3 dyrektywy (UE) 2015/637)

1. Ambasada lub konsulat wnioskującego państwa członkowskiego
2. Właściwa ambasada lub konsulat lub ministerstwo spraw zagranicznych państwa członkowskiego obywatelstwa obywatela, któremu udzielono pomoc
3. Określenie zdarzenia
(data, miejsce)
4. Dane obywatela (obywateli), któremu (którym) udzielono pomocy (w oddzielnym załączniku)

Imię i nazwisko	Miejsce i data urodzenia	Nazwa i numer dokumentu podróży	Rodzaj udzielonej pomocy	Koszty
-----------------	--------------------------	---------------------------------	--------------------------	--------

5. Koszty ogółem
 6. Rachunek bankowy, na który należy dokonać zwrotu
 7. Załącznik: zobowiązanie do spłaty (w stosownych przypadkach)
-

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/638

z dnia 22 kwietnia 2015 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1484/95 należy odpowiednio zmienić.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis towarów	Cena reprezentatywna (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie (1)
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, ale z szyjami, sercami, wątróbkami i żołądkami, znane jako »kurczaki 70 %«, zamrożone	135,5	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, i bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	151,2	0	AR
		165,1	0	BR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , zamrożone	324,1	0	AR
		236,2	19	BR
		356,1	0	CL
		306,4	0	TH
0207 14 50	Piersi z kurczaka i ich kawałki, zamrożone	218,8	0	BR
0207 27 10	Kawałki z indyków bez kości, zamrożone	332,5	0	BR
		344,4	0	CL
0408 91 80	Jaja bez skorupki suszone	381,1	0	AR
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepoddane obróbce cieplnej	279,4	2	BR

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie«.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/639**z dnia 23 kwietnia 2015 r.****zmieniające załącznik III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 w odniesieniu do stosowania dwutlenku krzemu (E 551) w kopolimerze szczepionym alkoholu poliwinylowego i glikolu polietylenowego (E 1209)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w dodatkach do żywności, enzymach spożywczych, środkach aromatyzujących i składnikach odżywczych oraz warunki ich stosowania.
- (2) Wykaz ten może być aktualizowany z inicjatywy Komisji lub na wniosek zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 ⁽²⁾.
- (3) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 685/2014 ⁽³⁾ dopuszcza stosowanie kopolimeru szczepionego alkoholu poliwinylowego i glikolu polietylenowego (kopolimer szczepiony PVA-PEG) (E 1209) w suplementach żywnościowych w postaci stałej.
- (4) W celu poprawy właściwości płynięcia proszku polimerowego w kopolimerze szczepionym PVA-PEG stosuje się dwutlenek krzemu (E 551). Oczekiwane zanieczyszczenie dwutlenkiem krzemu gotowej żywności w wyniku zastosowania kopolimeru szczepionego PVA-PEG wynosi 300–500 mg/kg. Na tym poziomie dwutlenek krzemu nie spełnia funkcji technologicznej w suplementach żywnościowych.
- (5) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności zbadał bezpieczeństwo kopolimeru szczepionego PVA-PEG przy stosowaniu jako dodatek do żywności i stwierdził, że jego stosowanie jako powłoczki w suplementach żywnościowych nie budzi — w proponowanych zastosowaniach — obaw co do bezpieczeństwa ⁽⁴⁾. Ocena bezpieczeństwa obejmowała również przedmiotowe zastosowanie dwutlenku krzemu w kopolimerze szczepionym PVA-PEG.
- (6) Należy zatem zezwolić na stosowanie dwutlenku krzemu w kopolimerze szczepionym PVA-PEG.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić część 2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części 2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 685/2014 z dnia 20 czerwca 2014 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 oraz załącznik do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 w odniesieniu do kopolimeru szczepionego alkoholu poliwinylowego i glikolu polietylenowego w suplementach żywnościowych w postaci stałej (Dz.U. L 182 z 21.6.2014, s. 23).⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2013; 11(8):3303.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W części 2 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 po trzeciej pozycji dotyczącej dodatku do żywności E 551 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„E 551	Dwutlenek krzemu	5 000 mg/kg w preparacie	E 1209 Kopolimer szczepiony alkoholem poliwinylowym i glikolem polietylenowym”
--------	------------------	--------------------------	--

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/640**z dnia 23 kwietnia 2015 r.****w sprawie dodatkowych specyfikacji zdatności do lotu dla danego rodzaju operacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 965/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5 lit. e) ppkt (vi),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 216/2008 Komisja, wspomagana przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego (zwaną dalej „Agencją”), ma przyjąć niezbędne przepisy wykonawcze w zakresie wspólnych wymagań dotyczących zdatności do lotu w całej Unii.
- (2) Wymagania te, obejmujące cały cykl życia wyrobów lotniczych, zawierają dodatkowe specyfikacje zdatności do lotu dla danego rodzaju operacji, które mają zostać wdrożone – ze względów bezpieczeństwa – po pierwszym wydaniu certyfikatu typu.
- (3) Wymagania techniczne JAR-26 „Dodatkowe wymagania zdatności do lotu”, wydane przez Zrzeszenie Władz Lotniczych (JAA) w dniu 13 lipca 1998 r., zmienione poprawką 3 z dnia 1 grudnia 2005 r., powinny zostać określone w prawie Unii, ponieważ JAA przestało istnieć dnia 30 czerwca 2009 r., a zakres rozporządzenia (WE) nr 216/2008 został rozszerzony w dniu 20 lutego 2008 r. w celu uwzględnienia operacji.
- (4) W celu zapewnienia spójności i sprecyzowania obowiązków dotyczących zdatności do lotu odniesienie do niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić do rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012⁽²⁾.
- (5) W celu zapewnienia płynnego przejścia oraz uniknięcia zakłóceń należy zapewnić odpowiednie środki przejściowe.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są oparte na opinii wydanej przez Agencję zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 216/2008.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego, ustanowionego na mocy art. 65 rozporządzenia (WE) nr 216/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Zakres**

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne dodatkowe specyfikacje zdatności do lotu w celu wspierania ciągłej zdatności do lotu i poprawy bezpieczeństwa:

- a) statków powietrznych zarejestrowanych w państwie członkowskim;
- b) statków powietrznych zarejestrowanych w państwie trzecim i eksploatowanych przez operatora, nad którym nadzór zapewnia państwo członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 296 z 25.10.2012, s. 1).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „maksymalna operacyjna konfiguracja miejsc pasażerskich” oznacza maksymalną liczbę miejsc pasażerskich zainstalowanych w danym statku powietrznym, z wyłączeniem miejsc załogi, ustaloną do celów operacyjnych i określoną w instrukcji operacyjnej;
- b) „duży samolot” oznacza samolot, którego podstawa certyfikacji zawiera specyfikacje certyfikacji dla dużych samolotów „CS-25” lub równoważne.

Artykuł 3

Dodatkowe specyfikacje zdatności do lotu dla danego rodzaju operacji

Operatorzy, nad którymi państwo członkowskie zapewnia nadzór, eksploatujący statek powietrzny, o którym mowa w art. 1, muszą spełniać wymagania załącznika I.

Artykuł 4

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 965/2012

W załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 965/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia, w celu wprowadzenia odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Przepisy przejściowe

Statki powietrzne, w odniesieniu do których operatorzy wykazali właściwemu organowi zgodność z JAR-26 „Dodatkowe wymagania zdatności do lotu” (zwanymi dalej „wymaganiami JAR-26”), wydanymi przez Zrzeszenie Władz Lotniczych w dniu 13 lipca 1998 r., zmienionymi poprawką 3 z dnia 1 grudnia 2005 r., przed datami stosowania, o których mowa w art. 6, są uznawane za zgodne z odpowiednimi specyfikacjami określonymi w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Statki powietrzne, w odniesieniu do których zgodność z wymaganiami JAR-26 równoważnymi ze specyfikacjami określonymi w pkt 26.50, 26.105, 26.110, 26.120, 26.150, 26.155, 26.160, 26.200, 26.250 załącznika I do niniejszego rozporządzenia została wykazana zgodnie z akapitem pierwszym, nie mogą być następnie modyfikowane w sposób, który mógłby wpłynąć na ich zgodność z przedmiotowymi wymaganiami JAR-26.

Artykuł 6

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 14 maja 2015 r.

Jednakże pkt 26.50, 26.105, 26.110, 26.120, 26.150, 26.155, 26.160, 26.200 i 26.250 załącznika I stosuje się od dnia 14 maja 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ-26

DODATKOWE SPECYFIKACJE ZDATNOŚCI DO LOTU W ODNIESIENIU DO OPERACJI

SPIS TREŚCI

PODCZEŚĆ A – POSTANOWIENIA OGÓLNE

26.10 Właściwy organ

26.20 Wyposażenie tymczasowo nie działające

26.30 Wykazanie zgodności

PODCZEŚĆ B – DUŻE SAMOLOTY

26.50 Fotele, koje, pasy bezpieczeństwa i uprząże

26.100 Położenie wyjść awaryjnych

26.105 Dostęp do wyjść awaryjnych

26.110 Oznakowania wyjść awaryjnych

26.120 Oświetlenie awaryjne wnętrza i jego działanie

26.150 Wnętrza przedziałów

26.155 Palność wykładzin przedziałów ładunkowych

26.160 Zabezpieczenie pożarowe toalet

26.200 Ostrzeganie dźwiękowe podwozia

26.250 Działanie systemów drzwi kabiny załogi lotniczej – pojedyncza niesprawność

PODCZEŚĆ A

POSTANOWIENIA OGÓLNE

26.10 Właściwy organ

Do celów części określonej w niniejszym załączniku właściwym organem, któremu operatorzy muszą wykazać zgodność ze specyfikacjami, jest organ wyznaczony przez państwo członkowskie, w którym dany operator ma główne miejsce prowadzenia działalności.

26.20 Wyposażenie tymczasowo nie działające

Lotu nie można rozpocząć, w przypadku gdy nie działa jakikolwiek przyrząd, element wyposażenia lub funkcja statku powietrznego wymagane zgodnie z niniejszą częścią lub gdy ich brakuje, chyba że wymóg ten został zniesiony zgodnie z wykazem wyposażenia minimalnego operatora określonym w części ORO.MLR.105 i zatwierdzonym przez właściwy organ.

26.30 Wykazanie zgodności

- a) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 Agencja wydaje specyfikacje certyfikacji jako standardowy sposób wykazania zgodności produktów z niniejszą częścią. Specyfikacje certyfikacji muszą być dostatecznie szczegółowe i konkretne, aby wskazać operatorom warunki, które muszą zostać spełnione, by mogła zostać wykazana zgodność z wymaganiami niniejszej części.
- b) Operatorzy mogą wykazać zgodność z wymaganiami niniejszej części przez zapewnienie zgodności z:
 - (i) szczegółowymi specyfikacjami wydanymi przez Agencję zgodnie z lit. a) lub równoważnymi specyfikacjami wydanymi przez Agencję zgodnie z częścią 21.A.16 A; lub
 - (ii) normami technicznymi zapewniającymi równoważny poziom bezpieczeństwa co środki zawarte w tych specyfikacjach.

PODCZEŚĆ B

DUŻE SAMOLOTY**26.50 Fotele, koje, pasy bezpieczeństwa i uprząże**

Operatorzy dużych samolotów eksploatowanych w zarobkowym transporcie lotniczym, którym wydano certyfikat typu w dniu 1 stycznia 1958 r. lub później, zapewniają, by każdy fotel członka załogi lotniczej lub personelu pokładowego oraz jego system ograniczania ruchu były skonfigurowane tak, aby zapewnić optymalny poziom ochrony podczas lądowania awaryjnego, umożliwiając jednocześnie osobie zajmującej fotel wykonywanie niezbędnych funkcji oraz ułatwiając szybką ewakuację.

26.100 Położenie wyjść awaryjnych

Z wyjątkiem samolotów posiadających konfigurację wyjść awaryjnych zabudowaną i zatwierdzoną przed dniem 1 kwietnia 1999 r. operatorzy dużych samolotów użytkowanych w zarobkowym transporcie lotniczym o maksymalnej operacyjnej konfiguracji miejsc pasażerskich wynoszącej więcej niż dziewiętnaście, z niedziałającym jednym wyjściem awaryjnym lub większą ich liczbą, zapewniają, by odległość między pozostałymi wyjściami awaryjnymi nadal umożliwiała skuteczną ewakuację.

26.105 Dostęp do wyjść awaryjnych

Operatorzy dużych samolotów użytkowanych w zarobkowym transporcie lotniczym zapewniają, na wypadek ewakuacji awaryjnej, środki w celu ułatwienia szybkiego i łatwego przemieszczenia się każdego pasażera ze swojego fotela do wyjścia awaryjnego.

26.110 Oznakowania wyjść awaryjnych

Operatorzy dużych samolotów użytkowanych w zarobkowym transporcie lotniczym spełniają następujące wymagania:

- a) należy przewidzieć środki w celu ułatwienia zlokalizowania wyjść awaryjnych, dostępu do nich i ich obsługi przez osoby znajdujące się w kabinie w przewidywalnych warunkach w kabinie w przypadku ewakuacji awaryjnej;
- b) należy przewidzieć środki na wypadek ewakuacji awaryjnej, w celu ułatwienia zlokalizowania wyjść awaryjnych i ich obsługi przez personel znajdujący się poza samolotem.

26.120 Oświetlenie awaryjne wnętrza i jego działanie

Operatorzy dużych samolotów użytkowanych w zarobkowym transporcie lotniczym zapewniają środki w celu zapewnienia dostępności podświetlonego oznakowania wyjść awaryjnych, ogólnego oświetlenia kabiny i stref wyjść awaryjnych oraz podświetlenia drogi ewakuacji w podłodze w celu ułatwienia zlokalizowania wyjść awaryjnych oraz przemieszczenia się pasażerów do wyjść awaryjnych w przypadku ewakuacji awaryjnej.

26.150 Wnętrza przedziałów

Operatorzy dużych samolotów użytkowanych w zarobkowym transporcie lotniczym spełniają następujące wymagania:

- a) wszystkie materiały i wyposażenie używane w przedziałach zajmowanych przez załogę lub pasażerów wykazują właściwości w zakresie łatwopalności zapewniające ograniczenie skutków pożarów podczas lotu i utrzymanie warunków umożliwiających przeżycie w kabinie w okresie odpowiadającym czasowi niezbędnemu do ewakuacji statku powietrznego;
- b) należy umieścić tabliczki informujące o zakazie palenia;
- c) pojemniki na odpadki muszą zapewniać ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru wewnętrznego; musi znajdować się na nich oznakowanie zakazujące wrzucania do nich materiałów związanych z paleniem.

26.155 Palność wykładzin przedziałów ładunkowych

Operatorzy dużych samolotów użytkowanych w zarobkowym transporcie lotniczym, które uzyskały certyfikat typu po dniu 1 stycznia 1958 r., zapewniają, aby wykładziny klasy C lub klasy D w przedziałach ładunkowych były wykonane z materiałów, które w odpowiedni sposób zapobiegają temu, by skutki pożaru w przedziale stały się zagrożeniem dla statku powietrznego lub znajdujących się w nim osób.

26.160 Zabezpieczenie pożarowe toalet

Operatorzy dużych samolotów użytkowanych w zarobkowym transporcie lotniczym o maksymalnej operacyjnej konfiguracji miejsc pasażerskich wynoszącej więcej niż dziewiętnaście spełniają następujące wymagania:

Toalety muszą być wyposażone w:

- a) środki wykrywania dymu;
- b) środki automatycznego gaszenia ognia w każdym pojemniku na odpadki.

26.200 Ostrzeganie dźwiękowe podwozia

Operatorzy dużych samolotów użytkowanych w zarobkowym transporcie lotniczym zapewniają zabudowę odpowiedniego urządzenia ostrzegania dźwiękowego podwozia w celu znaczącego zmniejszenia prawdopodobieństwa niezamierzonego lądowania z niewypuszczonym podwoziem.

26.250 Działanie systemów drzwi kabiny załogi lotniczej – pojedyncza niesprawność

Operatorzy dużych samolotów użytkowanych w zarobkowym transporcie lotniczym zapewniają, aby zainstalowane systemy operacyjne drzwi wejściowych do kabiny załogi lotniczej były wyposażone w alternatywny sposób otwarcia w celu ułatwienia dostępu przez członków personelu pokładowego do kabiny załogi lotniczej w przypadku niesprawności członka załogi lotniczej.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku III („część ORO”) do rozporządzenia (UE) nr 965/2012 pkt ORO.AOC.100 lit. c) ppkt 1) otrzymuje brzmienie:

„(1) spełniają wszystkie wymagania załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 216/2008, niniejszego załącznika (część ORO), załącznika IV (część CAT) i załącznika V (część SPA) do niniejszego rozporządzenia oraz załącznika I (część 26) do rozporządzenia (UE) 2015/640 (*);

(*) Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/640 z 23 kwietnia 2015 r. w sprawie dodatkowych specyfikacji zdatości do lotu dla danego rodzaju operacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 965/2012 (Dz.U. L 106 z 24.4.2015, s. 18).”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/641**z dnia 23 kwietnia 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	91,2
	TN	464,3
	TR	94,0
	ZZ	216,5
0707 00 05	AL	59,9
	EG	191,6
	MA	176,1
	TR	125,6
0709 91 00	ZZ	138,3
	TR	209,1
	ZZ	209,1
0709 93 10	MA	123,9
	TR	144,8
	ZZ	134,4
0805 10 20	EG	46,8
	IL	60,8
	MA	64,3
	TN	55,7
	TR	70,3
	ZZ	59,6
0805 50 10	BO	97,3
	TR	68,6
	ZZ	83,0
0808 10 80	AR	87,8
	BR	94,0
	CL	148,8
	CN	83,8
	MK	30,8
	NZ	142,6
	US	244,3
	ZA	120,4
	ZZ	119,1
	0808 30 90	AR
CL		133,3
CN		116,0
ZA		125,4
ZZ		130,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/642

z dnia 15 kwietnia 2015 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek EGF/2014/015 GR/Attica publishing activities z Grecji)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami⁽²⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia wsparcia pracownikom zwolnionym i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, w wyniku spowodowanych globalizacją poważnych zmian w strukturze światowego handlu lub w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009⁽³⁾, bądź w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, a także w celu ułatwienia im reintegracji zawodowej.
- (2) Artykuł 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013⁽⁴⁾ pozwala uruchomić środki z EFG w ramach maksymalnego rocznego pułapu wynoszącego 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.).
- (3) W dniu 4 września 2014 r. Grecja złożyła wniosek w sprawie uruchomienia EFG w związku ze zwolnieniami w 46 przedsiębiorstwach prowadzących działalność w dziale 58 według klasyfikacji NACE Rev. 2 (Działalność wydawnicza)⁽⁵⁾ w regionie Attyka (EL 30) w Grecji (region poziomu NUTS 2); wniosek został uzupełniony dodatkowymi informacjami, zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 dotyczące określenia wkładu finansowego z EFG.
- (4) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy na kwotę 3 746 700 EUR dla wniosku złożonego przez Grecję,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 3 746 700 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 kwietnia 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/643**z dnia 15 kwietnia 2015 r.****w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek EGF/2014/016 IE/Lufthansa Technik z Irlandii)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia wsparcia pracownikom zwolnionym i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, w wyniku spowodowanych globalizacją poważnych zmian w strukturze światowego handlu lub w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, o czym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 ⁽³⁾, bądź w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, a także w celu ułatwienia im reintegracji zawodowej.
- (2) Artykuł 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁴⁾ pozwala uruchomić środki z EFG w ramach rocznego pułapu wynoszącego 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.).
- (3) Dnia 19 września 2014 r. Irlandia złożyła wniosek o uruchomienie EFG w związku ze zwolnieniami w przedsiębiorstwie Lufthansa Technik Airmotive Ireland Ltd. i u dwóch dostawców w Irlandii i uzupełniła go o dodatkowe informacje zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 dotyczące określenia wkładu finansowego z EFG.
- (4) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy w kwocie 2 490 758 EUR dla wniosku złożonego przez Irlandię.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 uruchamia się Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 2 490 758 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 kwietnia 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/644**z dnia 15 kwietnia 2015 r.****w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek EGF/2014/018 GR/Attica broadcasting z Grecji)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia wsparcia pracownikom zwolnionym i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, w wyniku spowodowanych globalizacją poważnych zmian w strukturze światowego handlu lub w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009 ⁽³⁾, bądź w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, a także w celu ułatwienia im reintegracji zawodowej.
- (2) Artykuł 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁴⁾ pozwala uruchomić środki z EFG w ramach rocznego pułapu wynoszącego 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.).
- (3) W dniu 4 września 2014 r. Grecja złożyła wniosek w sprawie uruchomienia EFG w związku ze zwolnieniami w 16 przedsiębiorstwach prowadzących działalność w dziale 60 według klasyfikacji NACE Rev. 2 (Nadawanie programów ogólnodostępnych i abonamentowych) ⁽⁵⁾ w regionie Attyka (EL 30) w Grecji (region poziomu NUTS 2); wniosek został uzupełniony dodatkowymi informacjami zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 dotyczące określania wkładu finansowego z EFG.
- (4) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy w kwocie 5 046 000 EUR dla wniosku złożonego przez Grecję,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 5 046 000 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 kwietnia 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/645**z dnia 20 kwietnia 2015 r.****ustanawiająca wykaz inspektorów Unii uprawnionych do przeprowadzania inspekcji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 2496)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 79 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009 ustanowiono system kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów w celu zapewnienia zgodności z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa w Unii Europejskiej. W rozporządzeniu tym określono, że bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego państwa członkowskiego inspektorzy Unii mogą zgodnie z jego postanowieniami przeprowadzać inspekcje na wodach Unii i na unijnych statkach rybackich poza wodami Unii.
- (2) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 404/2011 ⁽²⁾ ustalono szczegółowe przepisy dotyczące stosowania unijnego systemu kontroli ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009.
- (3) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 404/2011 stanowi, że wykaz inspektorów Unii należy przyjąć na podstawie zgłoszeń państw członkowskich i Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa.
- (4) Pierwszy wykaz inspektorów Unii przyjęto decyzją wykonawczą Komisji 2011/883/UE ⁽³⁾. Wykaz ten był dwukrotnie zastępowany nowym wykazem inspektorów Unii ustanowionym po raz pierwszy decyzją wykonawczą Komisji 2013/174/UE ⁽⁴⁾, a następnie decyzją wykonawczą Komisji 2014/120/UE ⁽⁵⁾. Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 404/2011 po sporządzeniu wstępnego wykazu państwa członkowskie oraz Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa zgłaszają Komisji do października każdego roku wszelkie zmiany, jakie pragną wprowadzić w wykazie na następny rok kalendarzowy, zaś Komisja wprowadza odpowiednie zmiany w wykazie do dnia 31 grudnia.
- (5) Niektóre państwa członkowskie oraz Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa zgłosiły zmiany do obowiązującego wykazu inspektorów. W oparciu o te zgłoszenia należy zatem zastąpić wykaz ustanowiony decyzją wykonawczą 2014/120/UE nowym wykazem inspektorów Unii. Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2011/883/UE z dnia 21 grudnia 2011 r. ustanawiająca wykaz inspektorów Unii na podstawie art. 79 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 (Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 123).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/174/UE z dnia 8 kwietnia 2013 r. ustanawiająca wykaz inspektorów Unii na podstawie art. 79 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 (Dz.U. L 101 z 10.4.2013, s. 31).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/120/UE z dnia 4 marca 2014 r. ustanawiająca wykaz inspektorów Unii na podstawie art. 79 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 (Dz.U. L 66 z 6.3.2014, s. 31).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do niniejszej decyzji ustanawia się wykaz inspektorów Unii.

Artykuł 2

Decyzja wykonawcza 2014/120/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Wykaz inspektorów Unii, o którym mowa w art. 79 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009

Państwo	Inspektorzy
Belgia	De Vleeschouwer Guy Devogel Geert Lieben Richard Monteyne Ian
Bułgaria	Cholakov Atanas Damyanov Konstantin Iliev Iliyan Ivanov Todor Kerekov Nikolay Raev Yordan
Republika Czeska	nie dotyczy
Dania	Aasted Lars Jerne Akselsen Ole Andersen Dan Søgård Andersen Hanne Skjæmt Andersen Lars Ole Andersen Mogens Godsk Andersen Niels Jørgen Anton Andersen Peter Bunk Anderson Jacob Edward Astrup Iben Bache René Bang Mai Beck Bjarne Baagø Bendtsen Lars Kjærsgaard Bernholm Kristian Burgwaldt Andersen Martin Carl Morten Hansen Christensen Jesper Just Christensen Peter Grim Christensen Thomas Christiansen Michael Koustrup Damsgaard Kresten

Państwo	Inspektorzy
	Degn Jesper Leon
	Due-Boje Thomas Zinck
	Dølling Robert
	Ebert Thomas Axel Regaard
	Eiersted Jesper Bech
	Eilers Bjarne
	Elnef Frank Godt
	Fick Carsten
	Frandsen Rene Brian
	Frederiksen Torben Broe
	Gotved Jesper Hovby
	Groth Niels
	Grupe Poul
	Gaarde Børge
	Handrup Jacob
	Hansen Bruno Ellekær
	Hansen Gunnar Beck
	Hansen Henning Skødt
	Hansen Ina Kjærgaard
	Hansen Jan Duval
	Hansen John Daugaard
	Hansen Martin
	Hansen Martin Baldur
	Hansen Ole
	Hansen Thomas
	Harbo Christen Christensen
	Harrison Dorte Kronborg
	Heldager Peter
	Hestbek Flemming
	Høgild Lars
	Højrup Torben
	Jaeger Michael Wassermann
	Jensen Anker Mark
	Jensen Flemming Bergtorp
	Jensen Hanne Juul
	Jensen Jimmy Langelund

Państwo	Inspektorzy
	Jensen Jonas Krøyer
	Jensen Lars Henrik
	Jensen Lone A.
	Jensen René Sandholt
	Jensen Søren Palle
	Jespersen René
	Johansen Allan
	Juul Torben
	Jørgensen Kristian Sandal
	Jørgensen Lasse Elmgren
	Jørgensen Ole Holmberg
	Karlsen Jesper Herning
	Knudsen Malene
	Knudsen Niels Christian
	Knudsen Ole Hvid
	Kofoed Kim Windahl
	Kokholm Peder
	Kristensen Henrik
	Kristensen Jeanne Marie
	Kristensen Peter Holmgaard
	Larsen Michael Søeballe
	Larsen Peter Hjort
	Larsen Tim Bonde
	Lundbæk Tommy Oldenborg
	Madsen Arne
	Madsen Jens-Erik
	Madsen Johnny Gravesen
	Mortensen Erik
	Mortensen Jan Lindholdt
	Møller Gert
	Nielsen Christian
	Nielsen Dan Randum
	Nielsen Dion
	Nielsen Hans Henrik
	Nielsen Henrik
	Nielsen Henrik Frühstück

Państwo	Inspektorzy
	Nielsen Henrik Kruse
	Nielsen Jeppe
	Nielsen Tage Kim
	Nielsen Niels Kristian
	Nielsen Steen
	Nielsen Søren
	Nielsen Søren Egelund
	Nielsen Trine Fris
	Nørgaard Max Reno Bang
	Paulsen Kim Thor
	Pedersen Claus
	Pedersen Knud Jan
	Petersen Christina Holmer
	Petersen Henning Juul
	Petersen Jimmy Torben
	Porsmose Tommy
	Poulsen Bue
	Poulsen Janni Branderup
	Poulsen John
	Ramm Heine
	Risager Preben
	Rømer Jan
	Schjoldager Tim Rasmussen
	Schmidt Stefan Göttsche
	Schou Kasper
	Schultz Flemming
	Siegumfeldt Jeanette
	Simonsen Kjeld
	Simonsen Morten
	Skrivergaard Lennart
	Søholt Finn
	Sørensen Allan Lindgaard
	Thomsen Bjarne Kondrup
	Thomsen Klaus Ringive Solgaard
	Thorsen Michael
	Trab Jens Ole

Państwo	Inspektorzy
	Vind Finn Vistrup Annette Klarlund Wille Claus Wind Bernt Paul Østergaard Lars
Niemcy	Abs Volker Angermann Henry Barth Mario Baumann Jörg Bembenek Jörg Bergmann Udo Bernhagen Sven Bieder Mathias Birkholz Siegfried Bloch Ralf Borchardt Erwin Bordolo Jan Borowy Matthias Bösherz Andreas Brieger Martin Brunnlieb Jürgen Buchholz Matthias Büttner Harald Cassens Enno Christiansen Dirk Döhnert Tilman Drenkhahn Michael Dürbrock Dierk Ehlers Klaus Erdmann Christian Fink Jens Franke Hermann Franz Martin Frenz Sandro Garbe Robert Golz Ulrich

Państwo	Inspektorzy
	Gräfe Roland
	Grawe André
	Griemberg Lars
	Haase Christian
	Hannes Chistoph
	Hänse Dirk
	Hansen Hagen
	Heidkamp Max
	Heisler Lars
	Herda Heinrich
	Hickmann Michael
	Homeister Alfred
	Hoyer Oliver
	Käding Christian
	Keidel Quirin
	Kersten Mickel
	Klimeck Uwe
	Köhn Thorsten
	Kollath Mark
	Kopec Reinhard
	Kraack Sönke
	Krüger Martin
	Krüger Torsten
	Kupfer Christian
	Kutschke Holger
	Lange Michael
	Lehmann Jan
	Lorenzen Alexander
	Lübke Torsten
	Lührs Carsten
	Möhring Torsten
	Mücher Martin
	Mundt Mario
	Nickel Jörg
	Nitze Andreas
	Nöckel Stefan

Państwo	Inspektorzy
	Pauls Werner Perkuhn Martin Pöttsch Frank Raabe Karsten Radzanowski Sven Ramm Jörg Reimers Andre Remitz Lutz Rutz Dietmar Sauerwein Dirk Schmidt Harald Schmiedeberg Christian Schuchardt Karsten Schuler Claas Sehne Dirk Skrey Erich Slabik Peter Springer Gunnar Stüber Jan Sturm Jochen Sween Gorm Taubert Christian Teetzmann Julian Thieme Stefan Thomas Raik Vetterick Arno Wagner Ralf Welz Henning Welz Oliver Wendt René Wessels Heinz Wichert Peter Wolken Hans
Estonia	Grossmann Meit Kutsar Andres Lasn Margus

Państwo	Inspektorzy
	Nigu Silver Niinema Endel Pai Aare Parts Erik Soll Simon Torn Kerdo Ulla Indrek Varblane Viljar
Irlandia	Allan Damien Amrien Rudi Andersson Kareen Ankers Brian Barber Kevin Barcoe Michael Barrett Elizabeth Breen Kieran Brennan Colm Brophy James Browne Brendan Brunicardi Michael Buckley Anthony Buckley John Butler John Byrne Kenneth Byrne Paul Cagney Daniel Chute Killian Chute Richard Clarke Tadhg Connaghan Fintan Connery Paul Connolly Stephen Corish Cormac Corrigan Kevin Cotter Jamie Coughlan Susan

Państwo	Inspektorzy
	Counihan Martin
	Craven Cormac
	Croke Jason
	Cronin Philip
	Cummins William
	Cunningham Diarmuid
	Curran Donal
	Daly Brendan
	Devaney Michael
	Doherty Anita
	Doherty Patrick
	Donachie Martin
	Donaldson Stuart
	Duane Paul
	Ducker Nigel
	Duggan Cian
	Dullea Michael
	Falvey John
	Fanning Grace
	Farrelly Emmett
	Fealy Gerard
	Fenton Gary
	Finegan Ultan
	Fitzgerald Brian,
	Fitzgerald Richard
	Fitzpatrick Gerard
	Fleming David
	Flynn Alan
	Foley Brendan
	Foley Connor
	Foley Kevin
	Foran Bryan
	Gallagher Neil
	Gallagher Paddy
	Gleeson Marie
	Gormanly Breda

Państwo	Inspektorzy
	Greenwood Mark
	Hamilton Ken
	Hannon Gary
	Hanrahan Michael
	Harkin Patrick
	Hastings Brian
	Healy Jeffrey
	Healy John
	Hederman John
	Heffernan Bernard
	Hegarty Mark
	Henson Marie
	Hewson Kevin
	Hickey Andrew
	Hickey Adrian
	Humphries Daniel
	Ivory Sean
	Kavanagh Paul
	Keeley David
	Keirse Gavin
	Kennedy Liam,
	Keogh Mark
	Kickham Jon-Laurence
	Kinsella Gordon
	Laide Cathal
	Landy Glenn
	Leahy Brian
	Linehan Sean
	Lynch Gerard
	Lynch Grainne
	MacGabhann Declan
	Mackey Eoin
	Maguire Paul
	Mallon Keith
	Maloney Nessa
	Maunsell Blaithe

Państwo	Inspektorzy
	McCaffrey Lesley
	McCarthy Niall
	McCarthy Paul
	McCoy Sean
	McDermott Paul
	McGee Paul
	McGrath Owen
	McGrath Richard
	McGroary Peter
	McKenna David
	Mc Keown Amelia
	McNamara Ken
	McNamara Paul
	McWilliams Stuart
	Melvin David
	Meredith Helen
	Minehane Ken
	Molloy John Paul
	Moloney Kara
	Mooney Gerard
	Mooney Keith
	Moore Conor
	Mullane Patrick
	Mullane Paul
	Mullery Alan
	Mundy Brendan
	Murphy Aidan
	Murphy Barry
	Murphy Claire
	Murphy Christopher
	Murphy Honor
	Murphy John
	Murran Sean
	Murray Paul
	Nalty Christopher
	Ni Cionnach Pic Dubheasa

Państwo	Inspektorzy
	Nolan Brian
	O'Brien Amanda
	O'Brien Jason
	O'Brien Paul
	O'Callaghan Maria
	O'Ceallaigh Kevin
	O'Donnell Pearse
	O'Donovan Bernard
	O'Dowd Brendan
	O'Flynn Aisling
	O'Grady Vivienne
	O'Mahony Karl
	O'Neill Shane
	O'Regan Alan
	O'Regan Cliona
	O'Sullivan Aileen
	Patterson Adrienne
	Patterson John
	Pender Darragh
	Piper David
	Pyke Gavin
	Pyne Alan
	Quigg James
	Quigley Declan
	Raferty Damien
	Reidy Patrick
	Ridge Patrick
	Robinson Niall
	Ryan Fergal
	Ryan Marcus
	Scalici Fabio
	Shalloo Jim
	Sills Barry
	Sinnott Lee
	Smyth Eoin
	Snowdon Edward

Państwo	Inspektorzy
	Sweetnam Vincent Troy Ivan Valls Senties Virginia Verling Ronan Wall Vanessa Wallace Eugene Walsh Conleth Walsh Karen Weldon James White John Wise James
Grecja	Αβραμίδης Παναγιώτης Αδαμαντιάδου Γεωργία Αδαμοπούλου Γεωργία Ακριβός Δημήτριος Αλεξίου Νικόλαος Αλυφαντάκης Εμμανουήλ Ανασότζης Κωνσταντίνος Ανδριοπούλου Μαρία Αντωνίου Ευθύμιος Αποστολίδης Δημήτριος Βαΐτσης Γεώργιος Βαρδιδάκη Ευρύκλεια Βαρελόπουλος Ευάγγελος-Χρήστος Βαρλάς Χρήστος Βασιλείου Βάσω Βελισσαρόπουλος Αλέξανδρος Βεργίνης Αναστάσιος Βέρρας Ανδρέας Βιδάλη Μαρία Βορτελίνας Γεώργιος Βουρλέτσης Σωτήριος Γαβαλάς Αντώνιος Γαλανάκης Ανδρέας Γαλούζης Γεώργιος Γεωργαντζόπουλος Θεόδωρος

Państwo	Inspektorzy
	Γεωργατζής Ιωάννης
	Γεωργιάδη Μαρία
	Γιαννούσης Βασίλειος
	Γκάζας Γεώργιος
	Γκανατσούλα Ελένη
	Γκορίτσας Γεώργιος
	Γογοδώνης Δημήτριος
	Γυπαράκης Νικόλαος
	Δαδρώνης Κωνσταντίνος
	Δημόπουλος Απόστολος
	Διαμαντάκης Αθανάσιος
	Δοκιανάκης Κωνσταντίνος
	Δομαζινάκη Αλεξάνδρα
	Δούνας Προκόπιος
	Δούτσης Δημήτριος
	Δρόλαπα Ευθυμία
	Δροσάκης Σπυρίδων
	Δρόσος Ιάκωβος
	Δροσούνης Στέφανος
	Ελευθερίου Κωνσταντίνος
	Ευαγγελάτος Νικόλαος
	Ευμορφούλης Χαρίλαος
	Ζαβιτσάνος Βασίλειος
	Ζακυνθινός Κωνσταντίνος
	Ζαμπετάκης Νικόλαος
	Ζαφειράκης Διονύσιος
	Ζήσης Μαρίνος
	Ζησιμόπουλος Νεκτάριος
	Ζουριδάκης Μιλτιάδης
	Ζώγαλης Παναγιώτης
	Ηλίου Σπυρίδωνας
	Θεοδωράκη Βασιλική
	Θεοδωρούλη Αιμιλία
	Θεοχαρόπουλος Αθανάσιος
	Κάβουρας Ιωάννης
	Καλλινίκος Κωνσταντίνος

Państwo	Inspektorzy
	Καλογήρου Νικόλαος
	Καπέλος Ιωάννης
	Καρακοντής Αντώνιος
	Καραπαναγιώτης Ευστράτιος
	Καραραμπατζάκης Ιωάννης
	Καρατζής Σπυρίδων
	Καρούντζος Ιωάννης
	Καρουσιανός Στέφανος
	Κάσση Βασιλική
	Καστάνης Χρήστος
	Κατσακούλης Παράσχος
	Κατσάμπας Νικόλαος
	Κάτσης Αναστάσιος
	Κατσιγιάννης Κωνσταντίνος
	Καψάσκη Παρασκευάς
	Κιαγιάς Χαράλαμπος
	Κοκκάλας Νικόλαος
	Κοκολογιαννάκης Ευάγγελος
	Κομνηνός Δημήτριος
	Κοντοβάς Γρηγόριος
	Κοντογιάννης Κωνσταντίνος
	Κοντοπούλου Ελένη
	Κοντός Παναγιώτης
	Κορωνάιος Γεώργιος
	Κοσμάς Στυλιανός
	Κοτρώτσος Αντώνιος
	Κουζίλου Σταυρούλα
	Κουκάρας Ευάγγελος
	Κουκλατζής Δημήτριος
	Κουλαξίδης Δρακούλης
	Κουμπανάκη Θεοδώρα
	Κουρελή Ιωάννα
	Κουρούλης Στυλιανός
	Κούτσικου Χριστίνα
	Κραουνάκης Γεώργιος
	Κυριάκου Ιωάννης

Państwo	Inspektorzy
	Κυρίτσης Ιωάννης
	Κωνσταντέλλος Θεόδωρος
	Κωστάκης Μιχαήλ
	Λεκάκος Θεόδωρος
	Λεονταράκης Παναγιώτης
	Λυγκώνη Ελένη
	Λυμπέρης Σπυρίδων
	Μαΐλης Στέφανος
	Μαλαμάκης Γεώργιος
	Μαλαφούρης Σπυρίδων
	Μάλλιος Γεώργιος
	Μανιάτη Ανδριάννα
	Μανιδάκης Δημήτριος
	Μανούσος Αντώνιος
	Μαραγκού Άννα
	Μαραθάκης Κωνσταντίνος
	Μαργώνης Γεώργιος
	Μαρινάκη Βασιλική
	Μαρκέλος Θεοδόσιος
	Μαρκουλάκη Κυριακή
	Μαχαριδής Νικόλαος
	Μηγάς Σωκράτης
	Μήτρου Παντελεήμων
	Μητσάκου Ελένη
	Μήτσου Σαπφώ
	Μόσχος Δημήτριος
	Μουστάκας Γρηγόριος
	Μπαλατσούκας Θεοφάνης
	Μπαμπάνης Ευάγγελος
	Μπαξεβανάκης Γρηγόριος
	Μπάρλας Αθανάσιος
	Μπαρούνης Δημήτριος
	Μπαχλιτζανάκης Μιχάλης
	Μπεζιργιάννης Αντώνιος
	Μπεθάνης Γεώργιος
	Μπεϊνταρης Ιωάννης

Państwo	Inspektorzy
	Μπισμπιρούλας Δημήτριος
	Μπίχας Βασίλειος
	Μπότσης Παναγιώτης
	Μπουζουνιεράκης Νικόλαος
	Μπουραζάνης Ιωάννης
	Μπραουδάκης Γεώργιος
	Μπρεζάτης Ευάγγελος
	Μυλωνά Ελένη
	Νάκη Νικολέτα
	Νικολόπουλος Ασημάκης
	Νικολόπουλος Παναγιώτης
	Νταφούλης Γεώργιος
	Ντέλλας Ευάγγελος
	Οικονομάκος Ιωάννης
	Ουζουνόγλου Ραλλού
	Παναγιώτου Στυλιανός
	Παπακωνσταντίνου Νικόλαος
	Παπανώτας Γεώργιος
	Παράβαλος Φαίδωνας
	Παρδάλης Αριστοτέλης
	Πασχαλάκης Χρήστος
	Πατεράκης Γεώργιος
	Πατίλας Κωνσταντίνος
	Πέγιος Γεώργιος
	Πετροπούλου Βασιλική
	Πέττας Κωνσταντίνος
	Πιπιγκάκης Νικόλαος
	Πλατής Κωνσταντίνος
	Πολιτίδης Νικόλαος
	Ρηγούλης Ζαχαρίας
	Σαραντάκος Ιωάννης
	Σαραντίδης Ιωάννης
	Σηφάκης Μιχαήλ
	Σιάρμπας Στυλιανός
	Σιγανός Εμμανουήλ
	Σιολτζίδης Σταύρος

Państwo	Inspektorzy
	Σκαλίμης Ευστάθιος
	Σκυλοδήμος Βασίλειος
	Σλανκίδης Βασίλειος
	Σλιαράς Αργύριος
	Σταματελάτος Σπυρίδων
	Σταυρινουδάκης Νικόλαος
	Σταυρουλάκης Γεώργιος
	Στελιάτος Δημήτριος
	Στουπάκης Μάριος
	Στουπάκης Μιχαήλ
	Στρατηγάκης Διονύσιος-Γεώργιος
	Σωτηροπούλου Ελένη
	Ταφειάδης Νικόλαος
	Τετράδη Γεωργία
	Τζεσούρης Γεώργιος
	Τζιόλας Ιωάννης
	Τοπάλογλου Κωνσταντίνος
	Τρίχας Χρήστος
	Τσαγκάρης Θεόφιλος
	Τσανδήλας Παναγιώτης
	Τσαπατσάρης Νικόλαος
	Τσαχπάζης Δημήτριος
	Τσέλης Ανδρέας
	Τσιμηρικά Αγγελική
	Τσιούκας Γεώργιος
	Φίλιππα Ευαγγελία
	Φλωράκης Νικόλαος
	Φραγκούλης Ιωάννης
	Φραζής Εμμανουήλ
	Φρυσούλης Νικόλαος
	Φωτεινός Σταμάτιος
	Φωτιάδης Στέφανος
	Χαριτάκης Ανδρέας
	Χαριτάκης Ιωάννης
	Χασανίδης Γεώργιος
	Χατζηνικήτα Γεωργία

Państwo	Inspektorzy
	Χατζηπασχάλης Κωνσταντίνος Χρηστέας Κυριάκος Ψαρογιάννης Αθανάσιος Ψαρράς Άγγελος Ψηλός Κωνσταντίνος
Hiszpania	Acuña Barros José Antonio Almagro Carrobles Jorge Alonso Sánchez Beatriz Álvarez Gómez Marco Antonio Amunárriz Emazabel Sebastián Arteaga Sánchez Ana Avedillo Contreras Buenaventura Barandalla Hernando Eduardo Boy Carmona Esther Bravo Téllez Guillermo Calderón Gómez José Gabriel Carmona Castano Francisco de Borja Carmona Mazaira Manuel Carro Martínez Pedro Ceballos Pérez-Canales Alba Chamizo Catalán Carlos Climent de Castro Luis Miguel Cortés Fernández Natalia Couce Prieto Carlos Criado Bará Bernardo De la Rosa Cano Francisco Javier Del Castillo Jurado Ángeles Del Hierro Suanzes Javier Elices López Juan Manuel Fariña Clavero Irene Fernández Costas Antonio Ferreño Martínez José Antonio Fontán Aldereguía Manuel Fontanet Domenech Felipe García Antoni Mónica García González Francisco Javier

Państwo	Inspektorzy
	Genovés Ferriols José Carlos
	Gómez Delgado Raquel
	Gómez Cayuelas Carmen
	González Fernández Manuel A.
	González Fernández Marta
	Guerrero Claros María
	Guisado Sancho María Jesús
	Gundín Payero Laura
	Iglesias Prada Juan Antonio
	Jimenez Álvarez Ignacio
	Lado Codesido Beatriz
	Lastra Torre Ruth
	Lestón Leal Juan Manuel
	López González María
	Lorenzo Sentis José Manuel
	Marra-López Porta Julio
	Martínez González Jesús
	Martínez Velasco Carolina
	Mayoral Vázquez Fernando
	Mayoral Vázquez Gonzalo
	Mayordomo Montiel Jaime
	Medina García Estebán
	Méndez-Villamil Mata María
	Miranda Almón Fernando
	Munguia Corredor Noemi
	Ochando Ramos Ana María
	Orgueira Pérez Vanessa
	Ortigueira Gil Adolfo
	Ossorio González Carlos
	Ovejero González David
	Pérez González Virgilio
	Perujo Dávalos Florencio
	Piñón Lourido Jesús
	Ponte Fernández Gerardo
	Prieto Estévez Laura
	Ríos Cidrás Manuel

Państwo	Inspektorzy
	Ríos Cidrás Xosé Rodríguez Bonet Jordi Rodríguez Moreno Alberto Rodríguez Muñiz José Manuel Rueda Aguirre Luzdivina Ruiz Gómez Sonia Rull Del Águila Laura Saavedra España Jesús Sáenz Arteche Idoia Sánchez Sánchez Esmeralda Santalices López Marta Santas Barge Verònica Santos Pinilla Beatriz Sendra Gamero M ^a Esther Serrano Sánchez Daniel Sieira Rodríguez José Tenorio Rodríguez José Luis Torre González Miguel A. Tubío Rodríguez Xosé Valcarce Arenas Paula Isabel Vázquez Pérez Ivan Vicente Castro José Vidal Maneiro Juan Manuel Yeregui Velasco Pablo Zamora de Pedro Carlos
Francja	Allanic Gilles Ardohain Michel Baillet Bertrand Belz Jean-Pierre Ben Khemis Patricia Beyaert Frédéric Bigot Jean-Paul Boittelle Catherine Bon Philippe Bouniol Anthony Bourbigot Jean-Marc

Państwo	Inspektorzy
	Cacitti Raymond
	Caillat Marc
	Celton Arnaud
	Ceres Michel
	Chaigneau Gaëlle
	Charbonnier Alexandre
	Cluzel Stéphane
	Crochard Thierry
	Croville Serge
	Curaudeau Patrick
	Daden Nicolas
	Dambron François
	Darsu Philippe
	Davies Philippe
	Dechaine Frédéric
	Deric William
	Desforges Jean-Luc
	Desson Patrick
	Dolou Claude
	Donnart Christian
	Ducrocq Philippe
	Fernandez Gabriel
	Fortier Eric
	Fouchet Michel
	Fournier Philippe
	Garbe Steeve
	Gauvain Benoît
	Gehanne Laurent
	Gloaguen Maurice
	Gomez Sébastien
	Goron Xavier
	Guillemette Jean Luc
	Guittet-Dupont Gaëtan
	Hitier Sébastien
	Isore Pascal
	Kersale Yves

Państwo	Inspektorzy
	Lacombe Thomas
	Le Berrigaud Thierry
	Le Corre Joseph
	Le Cousin Jean-Luc
	Le Dreau Gilbert
	Le Mentec Arnaud
	Lecul Mathieu
	Legouedec Loïg
	Lenormand Daniel
	Lescroel Yann
	Loarer Melaine
	Maingraud Dominique
	Malassigne Jean-Paul
	Masseaux Yanick
	Menuge Gilles
	Moussaron Hervé
	Moussay David
	Ogor Bernard
	Pasquereau Rebecca
	Peron Olivier
	Peron Pascal
	Petit François
	Potier Pauline
	Radius Caroline
	Raguet José
	Richou Fabrice
	Robin Yannick
	Rondeau Arnold
	Rousselet Pascal
	Schneider Frédéric
	Semelin Gérard
	Serna Mathieu
	Sottiaux David
	Trividic Bernard
	Turquet de Beauregard Guillaume
	Urvoy Jonathan

Państwo	Inspektorzy
	Vesque Arnaud Vilbois Pierre Villenave Patrick Villenave Yorrick
Chorwacja	Aćimov Dejan Aunedi Jurica Bašić Vicko Brlak Neda Dolić Nedjeljko Franceschi Jenko Jeftimijades Ivor Kuzmanić Zupan Andrea Lešić Lidija Miletić Ivana Novak Danijel Paparić Neven Pupić-Bakrač Marko Škorjanec Mario Skroza Nikica Strinović Boris Verzon Nikola Vuletić Ivo
Włochy	Abate Massimiliano Abbate Marco Affinita Enrico Albani Emidio Ambrosio Salvatore Annicchiarico Dario Antonioli Giacomo Apollonio Cristian Aprile Giulio Aquilano Donato Arena Enrico Astelli Gabriele Barraco Francesco Basile Giuseppe

Państwo	Inspektorzy
	Basile Marco
	Battista Filomena
	Benvenuto Salvatore Giovanni
	Bernadini Stefano
	Biondo Fortunato
	Bizzari Simona
	Bizzarro Federico
	Boccoli Fabrizio
	Bongermino Onofrio
	Bonsignore Antonino
	Borghi Andrea
	Bove Gian Luigi
	Buccioli Andrea
	Burlando Michele
	Caforio Cosimo
	Caiazzo Luigia
	Calandrino Salvatore
	Cambareri Michelangelo
	Camicia Ciro
	Cappelli Salvatore
	Carafa Simone
	Carini Vito
	Carta Sebastiano
	Castellano Sergio
	Cau Dario
	Cesareo Michele
	Chionchio Alessandro
	Cianci Vincenzo
	Cignini Innocenzo
	Clemente Cosimo
	Colarossi Mauro
	Colazzo Massimiliano
	Colucciello Roberto
	Comuzzi Alberto
	Conte Fabio
	Conte Plinio

Państwo	Inspektorzy
	Corallo Domenico
	Cormio Carlo
	Cortese Raffaele
	Costanzo Antonino
	Criscuolo Enrico
	Croce Aldo
	Cuciniello Luigi
	Cuscela Michele
	D'Acunto Francesco
	D'Agostino Gianluca
	D'Amato Fabio
	Dammicco Luigi
	D'Arrigo Antonio
	De Crescenzo Salvatore
	De Pinto Giuseppe
	De Quarto Enrico
	Del Monaco Ettore
	D'Erchia Alessandro
	De Santis Antonio
	Di Benedetto Luigi
	Di Domenico Marco
	Di Donato Eliana
	Di Matteo Michele
	Di Santo Giovanni
	Doria Angelo
	D'Orsi Francesco Paolo
	Errante Domenico
	Esibini Daniele
	Esposito Francesco
	Esposito Robertino
	Fanizzi Tommaso
	Fava Antonello
	Ferioli Debora
	Ferrara Manfredo
	Fiore Fabrizio
	Fiorentino Giovanni

Państwo	Inspektorzy
	Fogliano Pasquale
	Folliero Alessandro
	Francolino Giuseppe
	Fuggetta Pasquale
	Gallo Antonio
	Gangemi Roberto Francesco
	Genchi Paolo
	Giannone Giuseppe Claudio
	Giovannone Vittorio
	Golizia Pasquale
	Graziani Walter
	Greco Giuseppe
	Guida Giuseppe
	Guido Alessandro
	Guzzi Davide
	Iemma Oreste
	Isaia Sergio
	L'Abbate Giuseppe
	La Porta Santi Alessandro
	Lambertucci Alessandro
	Lanza Alfredo
	Leto Antonio
	Limetti Fabio
	Lo Pinto Nicola
	Loggia Carlo
	Lombardi Pasquale
	Longo Pierino Paolo
	Luperto Giuseppe
	Maggio Giuseppe
	Magnolo Lorenzo Giovanni
	Maio Giuseppe
	Malaponti Salvatore Francesco
	Mariotti Massimiliano
	Marrello Luigi
	Martina Francesco
	Martire Antonio

Państwo	Inspektorzy
	Mastrobattista Giovanni Eligio
	Matera Riccardo
	Messina Gianluca Gabriele
	Minò Alessandro
	Monaco Paolo
	Morelli Alessio
	Mostacci Sergio Massimo
	Mugnaini Dany
	Mule Vincenzo
	Musella Stefano
	Nacarlo Amadeo
	Nardelli Giuseppe
	Negro Mirco
	Novaro Giovanni
	Pagan Francesco
	Palombella Fabio Luigi
	Panconi Federico
	Pantaleo Cosimo
	Paoletti Dario
	Paolillo Francesco
	Patalano Andrea
	Pepe Angelo
	Pino Filippo
	Pipino Leonardo
	Piroddi Paola
	Pisano Paolo
	Piscopello Luciano
	Pisino Tommaso
	Poli Mario
	Porru Massimiliano
	Postiglione Vito
	Praticò Daniele
	Puca Michele
	Puddinu Fabrizio
	Puleo Isidoro
	Quinci Gianbattista

Państwo	Inspektorzy
	Rallo Tommaso
	Randis Orazio Roberto
	Ravanelli Marco
	Restuccia Marco
	Romanazzi Francesco
	Romanazzi Valentina
	Ronca Gianluca
	Rossano Michele
	Russo Aniello
	Sacco Giuseppe
	Salce Paolo
	Sarpi Stefano
	Sassanelli Michele
	Schiattino Andrea
	Scuccimarri Gianluca
	Sebastio Luciano
	Siano Gianluca
	Signanini Claudio
	Silvia Salvatore
	Siniscalchi Francesco
	Soccorso Alessandro
	Solidoro Sergio Antonio
	Spagnuolo Matteo
	Stramandino Rosario
	Strazzulla Francesco
	Sufrà Emanuele
	Tersigni Tonino
	Tesauro Antonio
	Tescione Francesco
	Tesone Luca
	Tordoni Maurizio
	Torrisi Ivano
	Trapani Salvatore
	Triolo Alessandro
	Troiano Primiano
	Tumbarello Davide

Państwo	Inspektorzy
	Tumminello Salvatore Turiano Giuseppe Uopi Alessandro Vangelo Pietro Vellucci Alfredo Vero Pietro Virdis Antonio Vitali Daniele Zaccaro Giuseppe Saverio Zippo Luigi
Cypr	Apostolou Antri Avgousti Antonis Christodoulou Lakis Christoforou Christiana Christou Nikoletta Flori Panayiota Fylaktou Anthi Georgiou Markella Heracleous Andri Ioannou Georgios Ioannou Theodosis Karayiannis Christos Konnaris Kostas Korovesis Christos Kyriacou Kyriacos Kyriacou Yiannos Manitara Yiannis Michael Michael Nicolaou Nicolas Pavlou George Prodromou Pantelis Savvides Andreas
Łotwa	Barsukovs Vladislavs Brants Jānis Brente Elmārs Feldmane Gundega

Państwo	Inspektorzy
	Freimanis Marks Gronska Ieva Holštroms Artūrs Junkurs Andris Kalējs Rūdolfs Kalņiņa Ingūna Kaptelija Liene Labzars Māris Leja Jānis Naumova Daina Priediens Ainārs Pūsilds Aigars Putniņš Raitis Smāne Jolanta Štraubis Valērijs Tīģeris Ģirts Upmale Sarmīte Vāsbergs, Janis Veide Andris Veinbergs Miks
Litwa	Balnis Algirdas Dambrauskis Tomas Jonaitis Arūnas Kairytė Lina Kazlauskas Tomas Lendzbergas Erlandas Vaitkus Giedrius Zartun Vitalij
Luksemburg	nie dotyczy
Węgry	nie dotyczy
Malta	Abela Claire Attard Glen Attard Godwin Baldacchino Duncan Balzan Gilbert Borg Benjamin

Państwo	Inspektorzy
	Borg Jonathan
	Borg Robert
	Cachia Pierre
	Calleja Martin
	Camilleri Aldo
	Camilleri Christopher
	Carabott Paul
	Caruana Raymond
	Caruana Gary
	Caruana Maria Christina
	Cassar Gaetano
	Cassar Jonathan
	Cassar Lucienne
	Cauchi David
	Cuschieri Roderick
	Farrugia Omar
	Farrugia Emanuel
	Fenech Melvin
	Fenech Paul
	Gatt Glen
	Gatt Joseph
	Gatt Mervin
	Gatt William
	Grima Paul
	Micallef Rundolf
	Muscat Christian
	Muscat Simon
	Musu Matthew
	Piscopo Christine
	Psaila Kevin
	Psaila Mark Anthony
	Sammut Adem
	Sciberras Christopher
	Sciberras Norman
	Seguna Marvin
	Tabone Mark

Państwo	Inspektorzy
	Vassallo Benjamin Vella Anthony Vella Charlie Zahra Dione
Niderlandy	Bakker Jan Bastinaan Robert W. Beij Willem H. Boone Jan Cees de Boer Meindert de Mol Gert Dieke Richard Duinstra Jacob Freke Hans Kleczewski-Schoon Anneke Kleinen Tom H.J.T.T. Koenen Gerard C.J. Kraaijenoord Jaap Kramer Willem Meijer Cor Meijer Willem Miedema Anco Parlevliet Koos J.D.L. Ros Michel Schneider Leendert van den Berg Dirk van der Veer Siemen Velt Eddy Wijbenga Arjan J. Wijkhuisen Eddy Zegel Gerrit Zevenbergen Jan
Austria	nie dotyczy
Polska	Augustynowicz Mariusz Bartczak Tomasz Belej Konrad Chrostowski Paweł

Państwo	Inspektorzy
	Dębski Jarosław
	Domachowski Marian
	Górski Marcin
	Jamioł Waldemar
	Józwiak Marek
	Kasperek Stanisław
	Kołodziejczak Michał
	Konefał Szymon
	Korthals Jakub
	Kościelny Jarosław
	Kowalska Justyna
	Kozłowski Piotr
	Kucharski Tadeusz
	Kunachowicz Tomasz
	Letki Paweł
	Lisiak Agnieszka
	Litwin Ireneusz
	Łukaszewicz Paweł
	Łuczkiwicz Tomasz
	Maciejewski Maciej
	Mystek Marcin
	Niewiadomski Piotr
	Nowak Włodzimierz
	Pankowski Piotr
	Patyk Konrad
	Prażanowski Krystian
	Sikora Marek
	Skibior Sławomir
	Słowiński Roman
	Smolarski Łukasz
	Sokołowski Paweł
	Stankiewicz Marcin
	Szumicki Tomasz
	Tomaszewski Tomasz
	Trzepacz Michał
	Wereszczyński Leszek

Państwo	Inspektorzy
	Wiliński Adam Zacharzewski Dawid Zięba Marcin
Portugalia	Albuquerque José Brabo Rui Canato Francisco Cabeçadas Paula Coelho Alexandre Diogo João Escudeiro João Ferreira Carlos Fonseca Álvaro Matos André Moura Nuno Pedroso Rui Quintans Miguel Silva António Miguel
Rumunia	Bârsan Marilena Bucatos Radu Chiriac Marian Coșolencu Radu Ghergișan Cristinel George Larie Gabriel Novac Vasile Rusu Laurențiu Serștiuc Mihai Dorin Țăranu Sorin
Słowenia	Smoje Robert Smoje Vinko
Słowacja	nie dotyczy
Finlandia	Heikkinen Pertti Hiltunen Jouni Koivisto Kare Komulainen Unto Koskinen Aki Lähde Jukka

Państwo	Inspektorzy
	Leskinen Jari Linder Jukka Moilanen Jouko Nousiainen Kyösti Pyykönen Pekka Ruotsalainen Eeva Savola Petri Sundqvist Lars Suominen Ari Suominen Paavo Ulenius Niklas Vanninen Vesa
Szwecja	Åberg Christian Ahnlund Jenny Almström Petter Andersson Karin Andersson Per-Olof Andersson Per-Olof Vidar Andersson Roger Antonsson Jan-Eric Bäckman Johan Baltzer Martin Bergman Daniel Bjerner Martin Borg Calle Brännström Lennart Cardell Christina Carlsson Christian Dagbro Carina Englund Raymond Erlandsson Björn Falk David Frejd Maud Fristedt David Göransson Roger Hansson Erling

Państwo	Inspektorzy
	Hartman Bergqvist Désirée
	Havh Johan
	Hedman Elin
	Hellberg Stefan
	Hellqvist Johan
	Holmer Johanna
	Hortlund David
	Höglund Jan
	Jakobsson Magnus
	Jansson Anders
	Jeppsson Tobias
	Johansson Daniel
	Johansson Klas
	Johansson Thomas
	Jönsson Dennis
	Joxelius Paul
	Karlsson Kent
	Kempe Clas
	Kjällgren Curt
	Koivula Mikael
	Kurtsson Morgan
	Laine Sirpa
	Larsson Mats
	Lilja Filip
	Lindström Jakob
	Lindved Martin
	Lundh Emelie
	Lundkvist Mats
	Lundqvist Annica
	Malmström John
	Martini Martin
	Mattson Olof
	Montan Anders
	Nilsson Pierre
	Nilsson Stefan
	Näsman Lars

Państwo	Inspektorzy
	Nyberg Linda Olovsson Bo Olson Magnus Olsson Kenneth Olsson Lars Penson Lena Persson Göran Persson Mats Peterson Jan Petterson Joel Petterson Johan Philipsson Gunnar Piltonen Janne Podsedkowski Zenek Rendahl Malin Reuterljung Thomas Rinaldo Joakim Rönnlund Agneta Sjödin Ronny Snäckerström Leif Stålnacke Erik Strandberg Magnus Stührenberg Björn Sundberg Andreas Sundberg Patrick Svärd Lars-Erik Svensson Rutger Svensson Tony Timan Hans Toresson Martin Turesson Andreas Uppman Kerstin Werner Lars Westerlund Emma Westmark Zineth Wilson Pierre
Zjednoczone Królestwo	Adamson Gary Alexander Stephen

Państwo	Inspektorzy
	Anderson Reid
	Ashby Peter
	Bailey Roberta
	Barclay Michael
	Barrow Charlie
	Bell Stuart
	Bennett Neil
	Billing Mark
	Billson Carol
	Bland Darren
	Bourne Adam
	Bowers Claire
	Boyce Sean
	Broad James
	Brough Derek
	Bruce John
	Caldwell Mark
	Campbell Colin
	Campbell Iain
	Campbell Jonathan
	Campbell Murray
	Clark Craig
	Cook David
	Corner Nigel
	Cowan Christopher
	Craig Ian
	Craig Stephen
	Critchlow Amy
	Croucher Tim
	Crowe Michael
	Cunningham George
	Davis Danielle
	Dawkins Matthew
	Dawson Liam
	Deadman Ross

Państwo	Inspektorzy
	Dewing Will
	Dixon-Lack Emma
	Douglas Sean
	Draper Peter
	Dunkerely Sabrina
	Ebby Jim
	Eccles David
	Ellison Peter
	Elson Carley
	Evans David
	Farbridge Joshua
	Faulds Mike
	Fenwick Peter
	Ferguson Adam
	Ferguson Simon
	Ferrari Richard
	Filewod Roger
	Fitzpatrick DeeAnn
	Fletcher Norman
	Fletcher Paul
	Flint Toby
	Fordham Philip
	Ford-Keyte Graham
	Foster Pam
	Foy Jacqueline
	Fraser Uilleam
	Fullerton Gareth
	Furniss Sam
	Gibson Philip
	Gillett David
	Gooding Colin
	Goodwin Aaron
	Gough Callum
	Graham Chris
	Gray Neil
	Gregor Stuart

Państwo	Inspektorzy
	Griffin Stuart
	Griffiths Greg
	Harradine Sam
	Hamilton Ian
	Harris William
	Hay David
	Hay John
	Hazeldine Oliver
	Henning Alan
	Hepburn Ian
	Hepburn Jim
	Hepples Stephen
	Hewitt Richard
	Higgins Frank
	Hill Katie
	Holbrook Joanna
	Howarth Dan
	Hudson John
	Hughes Greta
	Irish Rachel
	John Barrie
	Johnson Matthew
	Johnson Paul
	Johnston Steve
	Johnston Isobel
	Kelly Kevin
	Kemp Gareth
	Laird Iain
	Lander Ben
	Law Garry
	Legge James
	Lindsay Andrew
	Lister Jane
	Livingston Andrew
	Lockwood Mark
	MacCallum Archie

Państwo	Inspektorzy
	MacEachan Iain
	MacGregor Duncan
	MacIver Roderick
	MacLean Paula
	MacLean Robin
	Marshall Phil
	Mason Liam
	Mason Rachel
	Mason Roger
	Matheson Louise
	McAlister Gerald
	McBain Billy
	McCaughan Mark
	McComiskey Stephen
	McCowan Alisdair
	McCrindle John
	McCubbin Stuart
	McCusker Simon
	McHardy Adam
	McKay Andrew
	McKenzie Gregor
	McKeown Nick
	McMillan Robert
	McQuillan David
	Merrilees Kenny
	Milligan David
	Mills John
	Mitchell, Hugh
	Mitchell John
	Morris Chris
	Morrison Donald
	Muir James
	Mynard Nick
	Nelson Paul
	Newlands Andrew
	O'Hare Jonathon

Państwo	Inspektorzy
	Owen Gary
	Page Chris
	Parr Jonathan
	Pateman Jason
	Paterson Craig
	Paterson Kelly
	Paton Robert
	Perry Andrew
	Phillips Michael
	Pole Mark
	Poulding Daniel
	Preece David
	Pringle Geoff
	Quinn Barry
	Raine Katherine
	Ray Daniel
	Reeves Adam
	Reid Adam
	Reid Ian
	Reid Peter
	Rendall Colin
	Renwick Lee
	Rhodes Glen
	Richardson David
	Richens Scott
	Riley Joanne
	Roberts Joel
	Roberts Julian
	Robertson Tom
	Robinson Neil
	Routlege Piers
	Rylah Joshua
	Scarrf David
	Sharp Chris
	Skelton Richard
	Skillen Damien

Państwo	Inspektorzy
	Smart Barrie
	Smith Don
	Smith Matthew
	Smith Pam
	Sooben Jeremy
	Steele Gordon
	Stipetic John
	Strang Nicol
	Stray Sloyan
	Styles Mario
	Sutton Andrew
	Taylor Mark
	Templeton John
	Thain Marc
	Thompson Dan
	Thompson Gerald
	Thompson Luke
	Turnbull James
	Turner Alun
	Turner Patrick
	Tyack Paul
	Wardle Daniel
	Ward Daniel
	Ward Mark
	Warren John
	Watson Stacey
	Watt Barbara
	Watt James
	Wellum Neil
	Wensley Phil
	Weychan Paul
	Whelton Karen
	Whitby Phil
	White Clare
	Wilkinson Dave
	Williams Carolyn

Państwo	Inspektorzy
	Williams Justin Wilson Tom Windebank James Wood Ben Worsnop Mark Wright Nicholas Young Ally Young James Yuille Derek
Komisja Europejska	Aláez Pons Ester Casier Maarten Goldmanis Edgars Griffin Robert Janiak Katarzyna Janakakis Marta Jury Justine Kelterbaum Richard Lansley Jon Libioulle Jean-Marc Linkute Ula Markovic Laurent Mitrakis Nikolaos Martins E Amorim Sergio Luis Nordstrom Saba Pagliarani Giuliano Peyronnet Arnaud Rodriguez Alfaro Sebastian Scalco Silvia Schutyser Frederik Serna Matthieu Skountis Vasileios Skrey Hans Spezzani Aronne Stulgis Maris Van den Bossche Koen

Państwo	Inspektorzy
	Verborgh Jacques Wolff Gunnar
Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa	Allen Patrick Cederrand Stephen Chapel Vincent De Almeida Pires Maria Teresa Del Hierro Belén Del Zompo Michele Dias Garçao José Fulton Grant Lesueur Sylvain Mueller Wolfgang Papaioannou Themis Pinto Pedro Quelch Glenn Roobrouck Christ Sorensen Svend Spaniol Petra Stewart William Tahon Sven

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/646**z dnia 23 kwietnia 2015 r.****na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 w sprawie kultur bakterii przeznaczonych do rozkładu stałych substancji organicznych i wprowadzanych do obrotu w tym celu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 kwietnia 2014 r. Irlandia zwróciła się do Komisji o zadecydowanie, zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, czy dwa produkty składające się z kultur bakterii, przeznaczone do rozkładu stałych substancji organicznych i wprowadzane do obrotu w tym celu, są produktami biobójczymi w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia.
- (2) Z dostarczonych informacji wynika, że pierwszy produkt rozpuszcza osady organiczne, obniża poziom siarkowodoru i azotu amonowego oraz oczyszcza wodę w stawach i lagunach, natomiast drugi produkt przyspiesza proces biologicznego utleniania stałych odpadów organicznych i proces biologicznego rozkładu organicznego, poprawia efektywność rozkładu tlenowego, zmniejsza ilość dennych osadów organicznych w jeziorach, stawach i systemach kanalizacji, a także ogranicza wytwarzanie gazów złownnych.
- (3) Efektem ubocznym stosowania tych produktów jest ograniczanie wzrostu glonów w zbiornikach wodnych. Produkty te nie są jednak do tego celu przeznaczone i nie wystąpiono o pozwolenie na ich wykorzystywanie w tym celu.
- (4) Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 528/2012 jedynie produkty, które są przeznaczone do niszczenia, odstraszania, unieszkodliwiania organizmów szkodliwych, zapobiegania ich działaniu lub zwalczania ich w jakikolwiek sposób inny niż działanie czysto fizyczne lub mechaniczne, stanowią produkty biobójcze.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Kultury bakterii przeznaczone do rozkładu stałych substancji organicznych, które są wprowadzane do obrotu w tym celu i których jedynym efektem ubocznym jest ograniczanie wzrostu glonów w zbiornikach wodnych, choć nie są przeznaczone do tego celu, nie są produktami biobójczymi w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL